АГРОПРОФІ

№ 46 [208] ■ 14 грудня, 2012 український тижневик ділової інформації www.agroprofi.com.ua

ПЕРЕДПЛАТА-2013

Шановні читачі! Розпочалась передплата-2013! Передплачуйте газету «АГРОПРОФІ» на 2013-й рік у будь-якому поштовому відділенні за каталогом або через Редакцію за тел. (044) 227-93-55. Передплата на газету триває протягом всього року. ЧИТАЙТЕ НАС І БУДЬТЕ ЗАМОЖНИМИ!

Наш індекс: 98990

АКТУАЛЬНО

СЬОМЕ СКЛИКАННЯ – З ПОТРІЙНОЇ ДЮЖИНИ

Що й не кажи, дванадцять – то щасливе число. А якщо тричі дванадцять? От і не втрималися народні обранці, не встояли перед магією цифр і перше засідання Верховної Ради сьомого скликання призначили саме на 12 грудня 2012 року (славнозвісне 12.12.12).

3

КОМПАНІЇ

ЄБРР ТА «НІБУЛОН» ПРОДОВЖУЮТЬ СПІВПРАЦЮ

Один з лідерів вітчизняного аграрного ринку ТОВ СП «НІБУЛОН» на втілення свого патріотичного інвестиційного проекту з відродження Дніпра і Південного Бугу як судноплавних транспортних артерій вкотре отримав підтримку Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР).

5

Підвищення мит – «справа тонка»

БЛИЗЬКО 30 членів Світової організації торгівлі погодилися проводити переговори з Україною щодо перегляду розміру діючих мит при взаємній торгівлі. Про це повідомив урядовий уповноважений з питань євроінтеграції Валерій П'ятницький. «Від понад 20 країн вже прийшли підтвердження про згоду проводити переговори. Ці підтвердження ще надходять. Всього буде близько 30 країн, з якими ми такі переговори проводитимемо», – сказав В.П'ятницький. Він повідомив, що серед країн, що погодилися на переговори, – США, Канада, Бразилія, Австралія, Туреччина, Норвегія, Мексика, Уругвай, Китай, Японія, Корея і ЄС (згода в цілому від ЄС).

«Переговори проводитимуться стільки, скільки необхідно, але як мінімум 2 місяці. З деякими країнами є 1-2 переговорні позиції, й переговори можна провести в строк, а з деякими країнами таких позицій багато. Можливо, доведеться продовжити переговори», – сказав В.П'ятницький.

Як відомо, Україна 12 вересня звернулася до СОТ з інформацією про намір підвищити імпортні мита на 371 товарну лінію. Протягом 3-х місяців члени СОТ могли підтвердити свою зацікавленість у проведенні таких переговорів, і протягом 2-х місяців ці переговори мають бути проведені. Звернення України викликало занепокоєння Європейської Комісії (ЄК), оскільки це може значно вплинути на загальний експорт товарів з ЄС в Україну, який становить майже 2 млрд євро на рік. Такі дії України, на думку представників ЄК, не співвідносяться з намірами укласти угоду про зону вільної торгівлі з ЄС. Крім того, на думку експертів, а також представників Держдепартаменту США, такий крок України може свідчити про підготовку до вступу до Митного союзу. 29 листопада країни-учасники Ради СОТ із торгівлі товарами, включаючи США, держави ЄС і Китай, закликали Україну відкликати свою заявку на перегляд тарифів. У відповідь Україна заявила, що не має наміру відкликати заявку, оскільки вона подана відповідно до правил СОТ (ст. XXVIII ГАТТ-94).

Зафіксуватись на сільському господарстві

Особливості переходу на фіксований сільськогосподарський податок для суб'єктів аграрного бізнесу

ПОДАТКОВЕ законодавство України, про недосконалість та суперечливість якого складають легенди, не залишає аграрному бізнесу надто багато шансів на розвиток, тим більше в нелегкі кризові й післякризові часи. Спеціальні податкові режими – чи не єдиний вихід для підприємців, які не воліють бути розчавленими непосильним фіскальним тягарем. Наразі Податковий кодекс України (ПКУ) передбачає усього два спеціальних податкових режими: спрощена система оподаткування (єдиний податок) та фіксований сільськогосподарський податок (ФСП). Саме останній найбільш цікавить аграріїв. Втім, здобуття статусу платника ФСП пов'язане із низкою «підводних каменів».

Рівні умови

ФСП передбачено ПКУ як спеціальний податковий режим для сільськогосподарських товаровиробників. Під такими чинне законодавство України розуміє юридичних осіб незалежно від організаційно-правової форми, які займаються виробництвом сільськогосподарської продукції та/або розведенням, вирощуванням та виловом риби у внутрішніх водоймах (озерах, ставках та водосховищах) та її переробкою на власних чи орендованих потужностях, у тому числі власновиробленої сировини на давальницьких умовах, та здійснюють операції з її постачання (під це визначення підпадає значна частина аграрних підприємств), за умови, що частка сільськогосподарського товаровиробництва за попередній податковий (звітний) рік дорівнює або перевищує 75 відсотків.

Продовження на стор. 13

ФОНДОВІ ІНДЕКСИ

Індекс станом	Останнє значення 13.12.2012	Зміна за тиждень	Зміна з початку року
UX-індекс (UA)	936,50	2,1%	-35,8%
PTC (RU)	1499,68	2,2%	8,5%
WIG 20 (PL)	2523,30	1,8%	17,6%
WIG Ukraine (PL)	665,48	1,5%	-5,6%
DAX* (DE)	7614,79	2,1%	29,1%
S&P 500* (US)	1428,48	1,4%	13,6%

* – за попередню торгівельну сесію.

За даними «EAVEX CAPITAL»

РИНОК І ЦІНИ

ВНУТРІШНІ ЗАКУПІВЕЛЬНІ ЦІНИ

Закупівельні ціни на зернові та олійні культури, встановлені на зерноприймальних потужностях провідних вітчизняних агропідприємств.

6

ГАЛУЗЕВІ РИНКИ

НІШЕВІ КУЛЬТУРИ В УКРАЇНІ. ЧАС РОЗШИРЮВАТИ НІШУ

6-7 грудня в Києві відбулася Перша міжнародна конференція «Нішеві культури – можливості для АПК України». Організатори впевнені, що хоча Україна має великі перспективи у вирощуванні основних сільгоспкультур, не слід забувати і про інші, які міцно посіли свою нішу на полях країни й мають потенціал для розвитку.

7

Знову про вагони для зерна

14 ГРУДНЯ 2012 року всеукраїнським громадським об'єднанням «Українська зернова асоціація» та від імені всіх її членів було направлено офіційне звернення до Генерального директора Державної адміністрації залізничного транспорту України Володимира Козака, Адміністрації Президента України, Кабінету Міністрів України, Міністерства економічного розвитку та торгівлі України, Міністерства аграрної політики та продовольства України щодо забезпечення подачі вагонів-зерновозів.

Зокрема, в листі йдеться про те, що ситуація, яка склалася сьогодні на ринку зерна України у зв'язку із невиконанням планів з подачі вагонів-зерновозів Укрзалізницею у грудні 2012 р., є безпрецедентною. Компанії-експортери зерна надзвичайно стурбовані ситуацією із неможливістю належного забезпечення їх вагонами-зерновозами для експорту зернових. Зокрема, на сьогоднішній час Укрзалізниця не задовольняє навіть половини заявок на вагони-зерновози, що унеможливлює експорт та призводить до блокування роботи учасників ринку зерна. Більш того, та кількість вагонів, яка виділяється, розподіляється не зрозумілим чином без належного на те пояснення.

Також в офіційному звернені наголошується про те, що враховуючи фактичну відсутність порожніх вагонів для своєчасного вивантаження, компанії-учасники зернового ринку позбавлені можливості провадити ефективну економічну та господарську діяльність. У зв'язку з цим, строки вивантаження, передбачені великою кількістю експортних контрактів порушуються. Як наслідок, компанії не мають змоги вчасно виконати контракти поставки зернових, що може позначитися на репутації України як учасника зернового ринку у світовому масштабі.

Учасники УЗА застерігають, що невиконання експортних контрактів призведе й до суттєвого зменшення надходження іноземної валюти в Україну, що може негативно позначитися на торговельному балансі Україні, і, як наслідок, збільшить девальваційний тиск на національну валюту.

«Застережливим фактом є те, що за останні 10 років Укрзалізницею не було збудовано ні одного вагона-зерновоза. І якщо 10 років назад було 15 тисяч зерновозів, то сьогодні їх зосталось лише 8 тисяч. Щорічно вибуває з експлуатації більш ніж 1000 вагонів, і, згідно з заявами Укрзалізниці, в найближчі 5 років будівництво вагонів не передбачено в планах компанії. Так чим же буде перевозитись врожай зерна у 80 мільйонів тонн? Адже саме таку задачу поставив аграріям Уряд та Президент!», – наголошується в повідомленні Української зернової асоціації.

Експорт олії скоротився

ЕКСПОРТ соняшникової олії з України за три місяці 2012/2013 МР (вересень 2012 – серпень 2013) скоротився на 15% у порівнянні з аналогічним періодом минулого року – до близько 940 тис. тонн, повідомляє УНІАН. Про це заявив генеральний директор асоціації «Укроліяпром» **Степан Капшук**.

«Експорт приблизно 950 тис. тонн, можливо, навіть менше», – сказав він.

Степан Капшук також підтвердив раніше озвучений прогноз експорту в поточному маркетинговому році в обсязі близько 3,2 млн тонн.

Водночас експерт допускає можливість збільшення зовнішніх поставок олії за рахунок перехідних запасів. «У нас величезні перехідні залишки в терміналах... Близько 140 тис. тонн є на заводах і в терміналах на початок місяця», – зазначив С.Капшук.

За словами експерта, за 3 місяці поточного маркетингового року в Україні вироблено близько 1 млн тонн масла з 2,4 млн тонн насіння соняшнику.

Згідно з прогнозом асоціації «Укроліяпром», виробництво соняшникової олії в Україні в поточному маркетинговому році становитиме близько 3,6 млн тонн.

За даними «Укроліяпром», у 2011/2012 маркетинговому році виробництво соняшникової олії в Україні становило 3,8 млн тонн, експорт – 3,2 млн тонн. Детальніше про стан олійно-жирової галузі див. **на стор. 11↘**.

Якщо не продаж, то консолідація

Зняття мораторію з купівлі-продажу – українських земель сільгосппризначення не є необхідною умовою проведення консолідації земель.

ВЖЕ В 2013 РОЦІ можна впровадити механізм, який дозволить власникам провести обмін земельними ділянками для спрощення їх обробітку. Посередником в цьому процесі може стати Земельний банк. Таких висновків дійшли європейські експерти. Основним ризиком стане неповноцінний обмін землями, упевнені аналітики.

У розпорядженні «Комерсанта України» опинилися рекомендації експертів ЄС Кабміну і Державному агентству земельних ресурсів, підготовлені за підсумками дворічної роботи проекту Catapuld. Він вивчав можливість проведення в Україні консолідації земель сільськогосподарського призначення. Механізм полягає в зміні меж і місцерозташування земельних ділянок з метою їх об'єднання і укрупнення. Це дозволить розв'язати проблему обробітку невеликих ділянок, які розташовані далеко одна від одної. Експерти запропонували два варіанти консолідації земельних, водних і лісових ресурсів: інтегровану – в довгостроковій перспективі і просту – в 2013 році.

Для цього слід ухвалити окремий закон, а не обмежуватися однією главою, як було прописано в законопроекті «Про ринок земель». Документ спочатку прийняли в першому читанні, а потім зняли з розгляду. Тоді передбачалася добровільна консолідація за ініціативою власників 75% масиву земель. До другого читання цей показник підняли до 90%. Ця консолідація має бути максимально спрощена. «Необхідно вимагати менше документів і підписів, щоб надати власникам землі можливість приєднання до проекту пізніше, за бажанням», – йдеться в рекомендаціях. Кожен учасник проекту повинен отримати на заміну рівноцінну земельну ділянку – такої ж або навіть більшої цінності. Права орендарів і власників землі в процесі консолідації мають бути однаковими. Оскільки надмірне втручання в земельний ринок може зашкодити, необхідно бути «стриманими в застосуванні первинних прав викупу».

Ініціювати проекти консолідації, окрім кооперативів і приватних власників, повинні також місцеві органи влади і Держземагентство. Для купівлі, обміну і продажу земель рекомендовано залучити державний Земельний банк. Він отримає держземлі сільгосппризначення в статутний капітал після їх інвентаризації (10,7 млн га). Але участь банку в консолідації потребує законодавчих змін, які очікуються не раніше червня. За словами заступника керівника проекту Catapuld Вілемін фон Ассельт, Україні не слід чекати створення ринку землі після скасування мораторію, а реалізовувати проекти вже зараз. Проте, як наголошує і заступник голови Держземагентства Євген Бердніков, оскільки консолідація припускає зміну права власності і фізичних параметрів ділянок, її проведення перебуває під мораторієм, який може продовжитися до 2016 року (ухвалений в листопаді законопроект №11315 знаходиться на розгляді Президента). «Тому разом з питанням про обіг земель вирішуватиметься і питання їх консолідації. В умовах дії мораторію у нас є інструмент консолідації шляхом обміну паями усередині масиву, він дозволений»,– говорить чиновник.

Рекомендації європейських експертів ґрунтуються на результатах проведення п'яти пілотних проектів в Донецькій, Житомирській, Івано-Франківській, Черкаській областях і в АР Крим.

Консультант Шахтарської райради (реалізовувався один з пілотів) Донецької області з питань сільгоспрослинництва Галина Остапчик говорить, що однією з основних проблем консолідації є острахи сільського населення бути обдуреним державою. «Є сумніви в отриманні рівноцінної ділянки. До того ж, якщо усі хочуть брати участь в проекті, а двоє – ні, то що робити? Є ризик, що це буде примусово»,– відмічає вона. У селі Горіхове Сакського району АР Крим готові консолідувати близько 360 га для діяльності фермерського господарства «Мрія». За словами голови сільради Галини Чеснакової, на землях хочуть відновити меліорацію.

Голова Союзу сільськогосподарських обслуговуючих кооперативів Іван Томич вважає ідею консолідації земель нікому не потрібною: «1,5-2 млн пайовиків, які здали в оренду свої ділянки великим холдингам, ніколи не зможуть відмовитися від оренди. Там умови практично довічні». За його словами, в першу чергу потрібний новий закон «Про оренду землі», який врахує інтереси власника ділянки і орендаря.

Перший заступник голови Аграрного союзу України Василь Ярошовець підтримує розробку законопроекту про консолідацію на основі європейських рекомендацій, але сумнівається в тому, що ці принципи будуть реалізовані. «Нормативні акти, які будуть прив'язані до закону, можуть спотворити його до невпізнання»,– побоюється фахівець.

За матеріалами «Комерсант-Україна» («Ъ»)

ПЕРЕДПЛАТА

Шановні читачі! Передплатіть газету «АГРОПРОФІ» на 2013-й рік у будь-якому поштовому відділенні або через Редакцію. ЧИТАЙТЕ НАС І БУДЬТЕ ЗАМОЖНИМИ!

Наш індекс: 98990

АГРОПРОФІ
український тижневик ділової інформації

СПІВЗАСНОВНИКИ ГАЗЕТИ:
ТОВ сільськогосподарське підприємство «НІБУЛОН»;
ТОВ «ДНІПРО-АЛЬФА-ПЛЮС»;
ТОВ «АГРОМЕДІА-ПРО».

Свідоцтво про державну реєстрацію ЗМІ
КВ 12931-1815ПР від 31.07.2007 р.

Передплатний індекс 98990.

ВИДАВЕЦЬ-РЕДАКЦІЯ:
ТОВ «АГРОМЕДІА-ПРО».

Офіс: м.Київ, вул.С.Петлюри (Комінтерну), 28, оф.612.
Для листів – 01135, Київ-135, а/с 79.
Тел. (044) 227-9355, тел./факс 235-7324.
info@agroprofi.com.ua, www.agroprofi.com.ua

Директор, головний редактор Тетяна Шелкопляс.
Заступник директора, випусковий редактор Павло Мороз.
Редактор інформаційно-аналітичного відділу Олесь Євтєєв.
Оглядач Тетяна Макаренко.
Дизайн та верстка Олексій Шелкопляс, ФОП.

Газета виходить по п'ятницях.
Наклад – 5 000 екз. Ціна договірна.
Друк: ТОВ «КРЕАТИВ ДРУК»
Адреса друкарні: 04073, м.Київ, вул.Марка Вовчка, 12/14.
Тел. (044) 581-6815. www.mega-poligraf.kiev.ua

Редакція не завжди поділяє позицію авторів публікацій. Редакція залишає за собою право скорочувати авторські матеріали та вносити в них правки. Рукописи не рецензуються та не повертаються. Листування з читачами ведеться лише на сторінках газети. Відповідальність за достовірність опублікованої в газеті інформації несуть автори та рекламодавці. При використанні матеріалів посилання на газету обов'язкове.

© ТОВ «АГРОМЕДІА-ПРО», 2012

Сьоме скликання – з потрійної дюжини

НОВА РАДА Що й не кажи, дванадцять – то щасливе число. А якщо тричі дванадцять? От і не втрималися народні обранці, не встояли перед магією цифр і перше засідання Верховної Ради сьомого (теж, до речі, щасливе число) скликання призначили саме на 12 грудня 2012 року (славнозвісне 12.12.12). Новообрані депутати від Партії регіонів почали день з молитви в Успенському соборі Києво-Печерської лаври. Молилися за мир і спокій в парламенті, правда виявилося, що і молитва не допомогла – все було як завжди: блокування трибуни та президії, і бійки, і скандали…

НА УРОЧИСТОМУ засіданні з нагоди прийняття присяги новообраними депутатами був присутній весь політичний бомонд: в.о. Прем'єр-міністра України Микола Азаров, члени Кабінету Міністрів України, перший Президент України Леонід Кравчук, голови Верховної Ради України попередніх скликань, народні депутати попередніх скликань, голова та судді Конституційного Суду України, голова Верховного Суду України, генеральний прокурор України, Уповноважений Верховної Ради України з прав людини, голова Рахункової палати України, голова Вищого господарського суду України, керівник Апарату Верховної Ради України, голова Вищого адміністративного суду України, голова Вищого спеціалізованого суду України з розгляду цивільних і кримінальних справ, голова Національного банку України, голова Фонду державного майна України, голова Антимонопольного комітету України, голова Служби безпеки України, голова Вищої ради юстиції, голова Верховної Ради Автономної Республіки Крим, голови обласних рад, голова Севастопольської міської ради, представники дипломатичного корпусу, релігійних конфесій, численних засобів масової інформації.

Та не було в залі однієї людини, присутності якої чекали новообрані парламентарі – Президента України. Згідно з регламентом Верховної Ради, Президент має бути присутнім на урочистому відкритті роботи парламенту нового скликання і складанні присяги народними депутатами. Як відомо, Віктор Янукович з 9 по 12 грудня перебував з офіційним візитом у Індії. Дивно, хіба співробітники його адміністрації не знали, що має розпочати роботу новообрана Верховна Рада? Чи апарат Ради не міг призначити перше засідання на день-два пізніше? Здається, що своїм «ігнором» Президент просто показав депутатам, у що перетворився вищий законодавчий орган, котрий голосує останні два роки за помахом руки. Це вже не парламент, не гілка влади, а машина для голосування, відповідно і депутати не політики, а обслуговуючий персонал, тому і відношення до них відповідне.

Верховна Рада порадувала з самого початку. Не встигли депутати ще стати депутатами – тобто прийняти присягу, як серед них з'явилися перебіжчики. Двоє «бійців» об'єднаної опозиції: №49 у списку Олександр Табалов та його син, обраний у 99 одномандатному окрузі – Андрій Табалов відмовилися вступати до однойменної фракції, прозоро натякаючи, що їм буде комфортніше працювати не в опозиції, а в більшості. Розлючені таким сюрпризом, опозиціонери виштовхали зрадників із сесійної зали, аби ті не могли разом з усіма урочисто прийняти присягу народного депутата. У результаті опозиція недорахувалася двох багнетів, але чи стане менше на двох депутатів наразі невідомо, адже за Конституцією присяга має бути складена у сесійній залі, а підпис під текстом – то власне технічна деталь.

Втім, опозиції винити нікого – вже не вперше її очільники наступають на одні й ті ж граблі, беручи до списку та підтримуючи на окрузі «лівих» людей – чи то за «красиві очі», чи за рекомендацією когось із спонсорів. Єдине, що втішає – Арсенію Яценюку вистачило сміливості взяти на себе відповідальність за невдалий вибір кандидатів до своєї політсили. Не увійшовши до фракції Табалови порушили присягу кандидата у народні депутати від «Батьківщини», підписану ними 5 серпня цього року. Згідно з присягою, кожен кандидат у народні депутати від «Батьківщини» «перед Господом Богом та народом України публічно присягнув дотримуватися перелічених зобов'язань». Зокрема, в тексті йшлося про те, що в разі принципової зміни політичної позиції врозріз із позицією Об'єднаної опозиції «Батьківщина» обраний депутат «вважає справою честі та зобов'язується скласти повноваження народного депутата України». Давно відомо, що в українських політиків поняття честі дуже корелює з поняттям вигода, тому думається, що лави опозиції втратять ще не одного депутата. Бо тут, як у студентів, – п'ять хвилин сорому, а мандат – то на п'ять років!

Новообрані депутати ще нічого не зробили для країни, але вже почали працювати для «картинки» у новинах – «Батьківщинівці» одягли светри із зображенням Юлії Володимирівни, «Свободівці» – зламали паркан довкола Верховної Ради, так би мовити руйнуючи бар'єри між владою і народом. Далі цих перформансів робота депутатів у перший день не пішла і «бліцкригу» з призначенням керівництва Ради і Прем'єр-міністра не вийшло. Схоже, що наш парламент відразу втягнувся у таку звичну для себе позиційну війну з облогами трибуни і штурмами президії. Воно, звичайно, чим би діти не тішилися, от лише кожен з цих «дитинчат» обійдеться нам майже по два мільйони гривень на рік.

Гарячі події 12 грудня 2012 року під час першого засідання новообраної Верховної Ради. Фото: «Українська правда»

Другий день роботи показав – може конструктивної роботи від депутатів і не дочекаємося, проте нудно точно не буде. Народні обранці розпочали розминкою кулаками біля трибуни та забігами по столу президії. Спроби кандидата на посаду спікера Володимира Рибака докричатися до колег зі свого місця теж не мали успіху. Довелося оголошувати перерву. І ця перерва виявилася просто чудодійною. Ні, депутати не перестали пікіруватися між собою, повчаючи один одного якою мовою краще любити батьківщину, проте ця риторика не завадила їм швиденько обрати як керівництво парламенту, так і дати згоду на призначення Прем'єр-міністром Миколи Азарова. Може, варто було саме з перерви і починати ранкове засідання?

Так що нумерологія вкотре довела, що вона є лженаукою. Судіть самі – практично безпрограшні три дванадцятки закінчилися бійкою і скандалом, а нещаслива тринадцятка дала високі посади одразу чотирьом. Головою Верховної Ради прогнозовано обрали **Володимира Рибака**: за дане рішення проголосували 250 із 424 народних депутатів, зареєстрованих в сесійній залі. Не голосували у повному складі фракції «Батьківщина», «УДАР» та «Свобода». «За» проголосували 207 народних депутатів із фракції Партії регіонів, 32 із КПУ, і 11 позафракційних.

Новий Голова Верховної Ради народився 3 жовтня 1946 року в Донецьку. Закінчив Ясинуватський будівельний технікум, Донецький державний університет (економічний факультет). В.Рибак розпочинав трудову діяльність із керівних посад у різних будівельних організаціях. З 1976 по 1988 рр. – «на радянській і партійній роботі». У 1988-1992 роках був головою райради та виконкому Київського району Донецька. Ще рік пропрацював першим заступником донецького мера, після чого – до 2002 року – був головою міськради і міськвиконкому Донецька. В.Рибак – один із засновників Партії регіонів. Зараз є заступником голови партії. В.Рибак – народний депутат України III, IV, V, VI і VII скликань. Також із серпня 2006-го по березень 2007-го працював віце-прем'єр-міністром – міністром будівництва, архітектури та житлово-комунального господарства України. Із березня по грудень 2007-го – віце-прем'єр-міністром.

На посаду першого заступника голови Верховної Ради України було внесено чотири кандидатури: Ігоря Калєтніка, Сергія Саса, Сергія Міщенка та Валентина Наливайченка.

За кандидатуру «номінального» комуніста **Ігоря Калетніка** проголосував 241 із 428 народних депутатів, зареєстрованих у сесійній залі. Не голосували у повному складі фракції «Батьківщина», «УДАР» та «Свобода». «За» проголосували 203 народні депутати із фракції Партії регіонів, 32 – із фракції КПУ та шестеро позафракційних. Оскільки першою ставилася на голосування кандидатура І.Калєтніка, то за інші кандидатури на цю посаду голосування не відбувалося.

Ну і заступником голови ВРУ обрано «Свободівця» **Руслана Кошулинського**. За ухвалення відповідного рішення проголосували 305 народних депутатів із 425 зареєстрованих у сесійній залі. За обрання Р.Кошулинського проголосували 126 депутатів від Партії регіонів, 87 – від «Батьківщини», 42 – від «УДАРу», 36 – від «Свободи» та 14 позафракційних. При цьому фракція КПУ не дала жодного голосу. Перед висуненням цієї кандидатури лідер фракції «Батьківщина» Арсеній Яценюк повідомив, що кандидатура Р.Кошулинського є узгодженою кандидатурою «Батьківщини», «УДАРу» і «Свободи». Кажуть, що якби опозиція не комизилася і не ставала у позу, він міг би стати і першим заступником, а так... Голосування за керівництво парламенту показало, що більшість у Раді є, і ця більшість під контролем Партії регіонів.

Крім цих трьох депутатів підняти чарку за щасливе тринадцяте число має нагоду і **Микола Азаров**. За його «друге пришестя» у прем'єрське крісло проголосували 252 народних депутати із 401, зареєстрованого у сесійній залі. Не голосували в повному складі фракції «Батьківщина», «УДАР» та «Свобода». За кандидатуру М.Азарова проголосували 208 народних депутатів із фракції Партії регіонів, 32 – із фракції КПУ та 12 позафракційних. Як сказав Петро Симоненко, Азаров не виконав жодної з своїх обіцянок, тому потрібно дати йому другий шанс. Що й не кажи, а так гнучко, як це вміють робити комуністи, не прогинався ще ніхто. Хоча могли б і гідність мати: у них наразі «золота акція» парламентської більшості – без них Партія регіонів ухвалювати рішення не в змозі, бо навіть з мажоритарниками більше 207-208 голосів у них не набирається.

У спілкуванні з депутатами Президент остаточно перейшов на телевізійний формат. Народні обранці переглянули чергове відеозвернення глави держави з позачерговим Посланням про внутрішнє і зовнішнє становище України. Надихнуті палкою промовою, депутати насамкінець голосами Партії регіонів та комуністів ухвалили постанову про перелік і кількісний склад комітетів Верховної Ради.

Постановою ВРУ у Раді сьомого скликання утворено такі **парламентські комітети**:

– Комітет з питань аграрної політики та земельних відносин;

– Комітет з питань боротьби з організованою злочинністю і корупцією;

– Комітет з питань будівництва, містобудування і житлово-комунального господарства та регіональної політики;

Продовження на стор. 4 ↘

Сьоме скликання – з потрійної дюжини

Початок на стор. 3

– Комітет з питань бюджету;
– Комітет з питань державного будівництва та місцевого самоврядування;
– Комітет з питань екологічної політики, природокористування та ліквідації наслідків Чорнобильської катастрофи;
– Комітет з питань економічної політики;
– Комітет з питань європейської інтеграції;
– Комітет з питань законодавчого забезпечення правоохоронної діяльності;
– Комітет у закордонних справах;
– Комітет з питань культури і духовності;
– Комітет з питань науки і освіти;
– Комітет з питань національної безпеки і оборони;
– Комітет з питань охорони здоров'я;
– Комітет з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки;
– Комітет у справах пенсіонерів, ветеранів та інвалідів;
– Комітет з питань прав людини, національних меншин і міжнаціональних відносин;
– Комітет з питань правової політики;
– Комітет з питань верховенства права та правосуддя;
– Комітет з питань промислової і регуляторної політики та підприємництва;
– Комітет з питань Регламенту, депутатської етики та забезпечення діяльності Верховної Ради України;
– Комітет з питань свободи слова та інформації;
– Комітет з питань сім'ї, молодіжної політики, спорту та туризму;
– Комітет з питань соціальної політики та праці;
– Комітет з питань транспорту і зв'язку;
– Комітет з питань фінансів і банківської діяльності;
– Комітет з питань податкової та митної політики.

Згідно із статтею 10 Закону «Про приватизацію державного майна» утворено Спеціальну контрольну комісію Верховної Ради України з питань приватизації.

Врешті-решт депутати так перетрудилися, вирішуючи кадрові питання, що вирішили наступного разу зібратися на засідання у вівторок, 18 грудня. Почекаємо, який подарунок привезе їм святий Миколай.

Олександр Максименко

«Святий Миколай» для Чорного моря

РЕПОРТАЖ ₴ Сільгосппідприємство «НІБУЛОН» вийшло на якісно новий етап реалізації свого інвестиційного проекту з відродження вітчизняного судноплавства і спорудження ланцюга найсучасніших елеваторних комплексів.

МИНУЛОГО четверга, 6 грудня 2012 року, на суднобудівельному заводі «Santierul Naval Constanta» (SNC) у румунському місті-порту Констанца урочисто було закладено кіль найбільшого і технологічно найсучаснішого плавучого перевантажувального крану. Він отримав символічну назву «Святий Миколай», адже замовлений компанією «НІБУЛОН» з міста корабелів – Миколаєва, контракт на його будівництво був підписаний ще 2 липня цього року. Також символічною стала дата закладки, адже християни західного обряду, до яких належить і Румунія, 6 грудня відзначають день Святого Миколая (усі церковні свята, порівняно з нами, святкують на 13 днів раніше). Символічну табличку, що свідчить про початок будівництва судна, прикріпили до майбутнього корпусу генеральний директор компанії, Герой України Олексій Вадатурський і генеральний директор SNC Раду Русен.

Кран має стати найбільшим в Чорноморському басейні. Як повідомив Олексій Вадатурський, унікальний кран, здача якого запланована на весну 2013 року, дозволить «НІБУЛОНу» щодня перевантажувати до 20 тис. тонн зерна, що дорівнює потужності експортного терміналу підприємства в Миколаєві.

«На сьогодні, щоб виконати такий об'єм робіт, ми вимушені орендувати 7 малопродуктивних кранів, побудованих в 1950-х рр. Ні технологічно, ні з економічної точки зору вони нас не влаштовують. У нас досі у басейні Миколаївського порту і Одеси працюють крани з продуктивністю 2 тис. тонн на добу. Наш один зможе замінити до 10 типових кранів, працюючих на українському ринку. Тому ми ухвалили рішення будувати власний кран, який допоможе нам досягти мети і збільшити обсяги перевезень зернових Дніпром і Південним Бугом до 3 млн тонн щороку», – відзначив він.

Зі свого боку генеральний директор SNC Раду Русен наголосив, що судноверф і її співробітники дуже горді з того, що змогли взятися за такий відповідальний і важливий для «НІБУЛОНа» проект, і пообіцяв реалізувати його у встановлені терміни.

Зокрема, Раду Русен сказав: «Цей проект зовсім не схожий на те, що ми досі робили. Проте його реалізація повністю співпадає зі стратегією розвитку компанії, згідно до якої ми прийняли рішення, – за відсутності серійних замовлень братися за спеціалізовані судна з підвищеним рівнем складності».

За його словами, він і команда SNC були приємно вражені високим рівнем фахівців «НІБУЛОНа», які співпрацюють із заводом, їх досвідом у сфері суднобудування, отриманим під час реалізації проектів з будівництва інших плавзасобів компанії, а також фінансування і формування комерційної складової проектів.

Президент SNC Георге Босанчеану при цьому додав, що судноверф серйозно зацікавлена в продовженні співпраці з компанією, а поточний проект обов'язково буде реалізований в означений строк.

У свою чергу Олексій Вадатурський висловив жаль, що компанія не змогла доручити такий проект українським підприємствам. Адже в абсолютній більшості вітчизняні суднобудівельні заводи не мають технічних і кадрових можливостей для реалізації проектів такого рівня складності. «Суднобудівельні підприємства в Україні простоюють, відбувається часта зміна менеджменту, їх фінансовий стан нестійкий. Тому взятися за складні замовлення вони не здатні. При цьому дивно, що власники румунського підприємства значно більше зацікавлені в тому, щоб працювати за профілем і будувати судна, ніж українські заводи», – додав генеральний директор.

За його словами, серед претендентів на будівництво найбільшого в регіоні плавучого крана, у румунського підприємства були конкуренти з Німеччини, Словаччини, Польщі. Однак, щоб не втрачати загального темпу будівництва флоту компанії і враховуючи різні чинники – ціна, вартість і можливості різних суднобудівельних підприємств, – українці прийняли оптимальне рішення – будувати в Румунії.

Проект крану був виготовлений українською компанією «Торола Дизайн Груп», яка вже розробляла для «НІБУЛОНа» проекти несамохідних суден і буксирів (проекти NBL-90 і POSS-115). Кран зможе працювати у відкритому морі при висоті морської хвилі до 1,5 м і силі вітру до 20 м/с. На виготовлення плавкрана піде понад 800 тонн металу. На нього буде встановлено устаткування провідних світових виробників – Volvo Penta, Marine Interior, Schotel, Heinen&-Hopman Engineering і ще близько 60 інших. Сам кран поставить компанія Liebherr. Об'єм ковша складе мінімум 60 тонн за одне підняття. Кран буде досить продуктивним, щоб завантажити на рейді судна класу «Panamax» – одні з найбільших для перевезення вантажів у світі.

Будуючи такий об'єкт, компанія «НІБУЛОН» продемонструвала, що є дійсно підприємством світового рівня, особливо підкреслив Олексій Вадатурський.

«Ми не лише поставляємо зерно на зовнішні ринки і забезпечуємо продуктами харчування за Продовольчою програмою ООН. Ми також створюємо робочі місця в Україні і Європі, замовляючи там будівництво нових сучасних суден. Нас фінансує ЄБРР і першокласні фінансові інститути світового рівня, 60 провідних постачальників устаткування надають нам свої комплектуючі і технології. Проте при цьому, наш кран зводитиметься під контролем українського регістра, і ходитиме під українським прапором», – наголосив очільник компанії.

Будівництво плавучого крану завершить черговий етап національного проекту по відродженню Дніпра і Південного Бугу як ключових судноплавних артерій країни. Проект реалізується всупереч невиправданій бюрократичній тяганині з боку окремих органів центральної влади. Адже, незважаючи на прямі вказівки перших осіб держави про надання проекту статусу «національного», відповідні рішення на рівні чиновників так і не були прийняті. Подолання труднощів «на марші» і реалізація складних, але важливих завдань як в аграрному секторі, так і в суднобудуванні, будівництві, логістиці – виразно підкреслює лідерські позиції компанії і бажання її керівництва у впертій боротьбі підвищувати благополуччя України.

За інф. прес-центру компанії «НІБУЛОН»

Андре КУУСВЕК та Олексій ВАДАТУРСЬКИЙ підписують кредитну угоду

Подарунок від «НІБУЛОНу» – макет власного буксиру, збудованого в рамках інвестпроекту

ЄБРР та «НІБУЛОН» продовжують співпрацю

ПОДІЯ До надання кредитів світова спільнота, за умов наявної фінансової кризи, ставиться з особливою прискіпливістю. Однак надійні компанії, які підтверджують надані кошти наявними справами, продовжують отримувати кредитні ресурси від провідних фінансово-кредитних установ на вигідних умовах. Тож один з лідерів вітчизняного аграрного ринку ТОВ СП «НІБУЛОН» на втілення свого патріотичного інвестиційного проекту з відродження Дніпра і Південного Бугу як судноплавних транспортних артерій отримав підтримку Європейського банку реконструкції і розвитку (ЄБРР).

ГЕНЕРАЛЬНИЙ директор компанії, Герой України Олексій Вадатурський і директор представництва ЄБРР у Києві Андре Куусвек в понеділок 10 грудня підписали кредитну угоду про виділення компанії синдикованого кредиту на $125 млн. За словами підписантів, кредит допоможе зміцнити фінансовий баланс сільгосппідприємства, забезпечити його обіговим капіталом і упорядкувати вже існуючі позики.

Згідно до намірів, $30 млн «НІБУЛОНу» надасть безпосередньо ЄБРР, а решту, близько $100 млн, профінансують першокласні банки зі світовим ім'ям – UniCredit Bank, BNP Paribas, Societe Generale, ING Bank, Hambros Bank. Кредит надається терміном на 3 роки.

Документ був підписаний у присутності фахівців установ, керівників банків-кредиторів, представників громадськості і численних ЗМІ, для яких по завершенні церемонії було проведено прес-конференцію.

Уклавши угоду, директор представництва ЄБРР в Україні **Андре Куусвек** наголосив, що банк радий продовжувати активно співпрацювати з «НІБУЛОНом», оскільки це одна з небагатьох приватних компаній в Україні, яка здатна розвивати бізнес на такому високому рівні. Він нагадав, що 2010 року керівництво банку відвідало виробничі потужності компанії і на власні очі побачило високий рівень якості елеваторів. «Тож це одна з найбільших синдикованих угод в агробізнесі України, – наголосив він, – за останні декілька років. Вона демонструє довіру міжнародних фінансистів до України загалом і сільськогосподарської галузі зокрема. Нам дуже приємно співпрацювати з «НІБУЛОНом», стратегічні ініціативи якого є важливими для України і регіону».

За словами пана Куусвека, у ЄБРР давно спостерігають за масштабними планами компанії з розбудови сучасних елеваторів і власного флоту, інфраструктури зернового ринку як такого й готові їх підтримувати, адже це вже не перший кредит. «Ми знаємо, що «НІБУЛОН» давно перетнув межу торгівельної і виробничої компанії. Це лідируюча компанія, яка вибудовує вертикально-інтегрований підхід в бізнесі, формує ланцюжок від вирощування зерна до його транспортування і експорту. І ми готові продовжувати підтримувати цей напрямок розвитку компанії», – зазначив він.

Промовець також наголосив, що в ЄБРР знають і високо цінують участь «НІБУЛОНа» – єдиної української компанії, – у Всесвітній продовольчій програмі ООН і вирішенні питань продовольчої безпеки у світі.

Говорячи про важливість виділеного кредиту для компанії і аграрного ринку в цілому, Андре Куусвек додав, що консолідація фінансових джерел є дуже важливим чинником для стабільності компанії. Наступний рік буде важким для фінансового сектора в Європі. І як наслідок – для України. Тому сьогодні дуже важливо зміцнити баланс і зафіксувати стабільність.

У свою чергу генеральний директор ТОВ СП «НІБУЛОН» **Олексій Вадатурський** подякував ЄБРР і банківській спільноті за довіру, а журналістам за увагу до компанії. Він наголосив, що підписання такого контракту з ЄБРР та провідними банками – це доленосна подія, що демонструє високий рівень довіри провідних фінансових інститутів світу до успішного бізнесу, який розвиває компанія «НІБУЛОН».

«Ми вдячні кредитному комітету і раді директорів за ту роботу, яку ми провели разом для досягнення сьогоднішньої угоди, – відмітив генеральний директор. – Для нас це вже друга кредитна угода з ЄБРР. Ті $50 млн, які нам було виділено в 2010 році, ми спрямували на масштабну інвестиційну програму по відродженню Дніпра і Південного Бугу як ключових транспортних артерій країни та будівництва мережі високотехнологічних елеваторів. Завдяки участі ЄБРР ми стали лідерами не лише в аграрному секторі, але і в суднобудуванні, будівництві гідротехнічних споруд, логістиці, лідером по впровадженню інноваційних технологій із захисту довкілля. Ми робимо все можливе, щоб Україна була інвестиційно привабливою країною і власним прикладом доводимо, що вона є такою насправді».

За його словами, за рахунок попереднього кредиту ЄБРР компанія змогла у 8 разів збільшити свій інвестиційний потенціал, вклавши загалом понад $400 млн в мережу власних елеваторів та в реалізацію масштабного інвестпроекту. «Завдяки кредитним коштам, у тому числі і ЄБРР, ми робимо усе, щоб довести, що Україна – це морська держава, а не країна біля моря. Ми вже декілька років поспіль є лідерами України з будівництва суден, зведення гідротехнічних споруд, проведення днопоглиблювальних робіт і будівництва елеваторів», – сказав Олексій Вадатурський.

Також на прохання аудиторії Олексій Опанасович поділився інформацією про поточний стан справ у компанії. Так, сьогодні підприємство цілком справляється з накресленими програмами експорту, зокрема – пшениці, і обсяги експорту перевищили показники попередніх двох років на цю дату. За його словами, останнім залишилося виконання контракту на постачання цієї культури до Йорданії за державним тендером, виграним «НІБУЛОНом». Ринок кукурудзи залишається стабільним, обмежень на експорт цієї культури немає. Загалом поточного маркетингового року обсяг експорту компанії має сягнути 4,5 млн тонн збіжжя. Такий розвиток подій на ринку став можливий завдяки порозумінню держави і експортерів зерна з визначення оптимальної кількості його вивезення, тож Україна може в повному обсязі виконати свої зовнішньоекономічні контракти.

Також завдяки інвестпроекту компанії «НІБУЛОН» і доведенню об'ємів його річкових перевезень зернових до 3 млн тонн на рік вже найближчим часом істотно зменшиться екологічне навантаження на довкілля і транспортну інфраструктуру. Наша країна зможе зняти з доріг десятки тисяч автомобілів, розвантажити сотні вагонів-зерновозів, дефіцит яких сьогодні так сильно відчуває ринок. Сьогодні компанія ефективніше за інші сільгосппідприємства використовує вагонний парк «Укрзалізниці», довівши оборотність вагонів до 3 днів, тоді як звичайний графік становить 8-10 днів.

«Ми демонструємо сьогодні приклад максимально ефективного використання залізничного транспорту. Завдяки сучасним терміналам і елеваторам, які підготовлені для оперативного вантажообігу зернових і інших вантажів, ми менш ніж за 20 годин можемо завантажити склад з 65 вагонів, за 12 годин доставити його на експортний термінал, ще за 20 годин розвантажити і вже через 12 годин повернути у будь-яку точку України», – відмітив керівник компанії.

На запитання журналістів Олексій Вадатурський відповів, що за наявності прозорих правил гри на ринку транспортних перевезень, компанія не виключає реалізацію проекту з будівництва залізничних вагонів власними силами.

Артем Житков

Закупівельні ціни на зернові та олійні культури,

встановлені на зерноприймальних потужностях ТОВ СП «НІБУЛОН» на період з 15.12 по 18.12 2012 року (до 07:30), грн/тонна

Базис поставки	Пшениця						Жито	Ріпак[2]	Сорго		Соняш-ник	Соя	Куку-рудза[1]
	1 кл. (гр.А)	2 кл. (гр.А)	3 кл. (гр.А)	4 кл. (гр.Б)	5 кл. (гр.Б)	6 кл.			червоне	біле			
Перевантажувальний термінал, м.Миколаїв	–	2450	2430	–	–	2330	–	–	2250	2250	–	–	2222
Агрокомбінат Врадіївський, Миколаївська обл.	–	2310	2290	–	–	2190	–	–	2130	2130	–	–	2130
Колосовський елеватор, Миколаївська обл.	2360	2330	2310	–	–	2210	–	–	2170	2170	–	4330	2170
Філія «Новоодеська», Миколаївська обл.	–	2370	2350	–	–	–	–	–	2230	2230	–	4470	2200
Філія «Козацька», Херсонська обл.	2400	2370	2350	–	–	–	–	–	2250	2250	–	4480	2220
Філія «Ромодан», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4250	2020
Філія «Решетилівська», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	2020
Філія «Артемівська», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4250	2020
Філія «Мар'янівська», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4250	2020
Філія «Глобинська», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4250	2020
Філія «Градизьк», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	2060
Філія «Кременчуцька», Полтавська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4250	2050
Філія «Золотоніська», Черкаська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4270	2040
Філія «Вітове», Черкаська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4270	2060
Філія «Кам'янка-Дніпровська», Запорізька обл.	2380	2350	2330	–	–	2230	–	–	2230	2230	–	4450	2200
Філія «Тетерів», Житомирська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4200	1960
Філія «Денихівська», Київська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	4200	1980
Філія «Переяславська», Київська обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	2000	2000	–	4200	2000
Філія «Смотрич», Хмельницька обл.	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	–	1960
Старобільський елеватор	–	–	–	–	–	–	–	–	1960	1960	–	–	1950

[1] Ціни на кукурудзу залежно від вологості: базис – 14% / менше 14%.
[2] Ціни на ріпак залежно від наявності глюкозинолатів: до 35 мкг/моль / понад 35 мкг/моль.

www.nibulon.com

Закупівельні ціни на зернові та олійні культури,

встановлені на зерноприймальних потужностях групи компаній «УкрАгроКом» і «Гермес-Трейдинг» на період з 13.12 по 17.12.2012 року, грн/тонна

Базис поставки	Ячмінь	Пшениця фуражна	Пшениця 2 кл.	Пшениця 3 кл.	Ріпак	Соняшник	Соя	Кукурудза
Елеватори ГК «УкрАгроКом» і «Гермес-Трейдінг» (Кіровоградська обл.):								
ТОВ «Добронадіївське ХПП», ТОВ «Королівське ХПП», ТОВ «Украгроком»	2080	2020	2140	2100	–	4830	4310	2000
Вінниця[1]	2060	–	–	–	–	4750	4300	1980
Кіровоград[1]	2050	–	–	–	–	4800	4300	1980
Черкаси[1]	2045	–	–	–	–	4750	4280	1980
Миколаїв[1]	2080	–	–	–	–	4800	4380	2000

[1] Орієнтовні ціни. Кінцева ціна залежить від віддаленості елеватора від портів, вартості послуг елеватора.

www.ukragrocom.com

Закупівельні ціни на зернові та олійні культури,

встановлені на зерноприймальних потужностях ПАТ «МИРОНІВСЬКИЙ ХЛІБОПРОДУКТ» на період з 14.12 по 17.12.2012 року (до 24:00), грн/тонна

Базис поставки	Соняшник		Пшениця		Кукурудза, для виробника	Ячмінь, для виробника	Овес, для виробника	Соя, для виробника
	для виробника	для по-середника	для виробника	для по-середника				
ТОВ «Вінницька птахофабрика», Комплекс з виробництва кормів, м.Ладижин	4950	4450	–	–	–	–	–	–
Новомосковська філія ПАТ з ІІ «Орель-Лідер», Дніпропетровська обл.	4900	4400	–	–	–	–	–	–
Новомосковська філія ПАТ з ІІ «Орель-Лідер» елеватор №2, Полтавська обл.	4900	4400	–	–	–	–	–	–
ТОВ «Катеринопільский елеватор», Черкаська обл.	4900	4400	2000	–	2050	–	–	–
ТОВ «Таврійський ККЗ», Херсонська обл.; EXW Новокаховський КХП	–	–	2300	2300	2000	1600	–	–
ПАТ «Добропольський КХП», Донецька обл.	4750	4250	–	–	–	–	–	–
ПАТ «Миронівський ЗВКК», Київська обл.	4850	4350	2000	–	2000	–	2600	–

«НІБУЛОН» очолив рейтинг експортерів пшениці в Україні

За даними компанії Grain Ukraine, за п`ять місяців поточного маркетингового року (з 1 липня по 1 грудня 2012 року) Україна експортувала 5,06 млн тонн пшениці.

НАЙБІЛЬШИМ експортером пшениці в поточному маркетинговому році став «НІБУЛОН». Компанія продала на зовнішніх ринках 12,4% загального обсягу пшениці (це близько 630 тис. тонн), повідомляє Дело.ua.

На другому місці за експортом цієї культури – «Альфред С. Топфер Інтернешнл (Україна)», дочірня компанія Alfred C.Toepfer International, що поставила на зовнішні ринки 11,2% пшениці (близько 566,7 тис. тонн). Замикає трійку лідерів ще одна транснаціональна компанія – «Луї Дрейфус Україна ЛТД», що експортувала 7,4% загального обсягу вивезеної за кордон пшениці. У п`ятірку лідерів з експорту пшениці також увійшли «Кернел» і «Сарна». Минулорічний лідер ТОВ «Хліб Інвестбуд» експортував лише 1,7% пшениці, – зазначає Дело.ua.

В планах компанії «НІБУЛОН» експортувати в 2012-2013 маркетинговому році близько 4,5 млн тонн зернових і олійних культур. До кінця 2012 року компанія поставить на зовнішні ринки близько 2,1 млн тонн сільськогосподарських культур, зокрема, пшениці, кукурудзи, ячменю, рапсу, соняшника. Серед основних країн-імпортерів у поточному маркетинговому році – Єгипет (кукурудза), Йорданія та Туніс (пшениця).

Нагадаємо, що у 2011-2012 маркетинговому році експорт компанії склав близько 3,5 млн тонн зернових і олійних культур, що склало 15% від загального обсягу експорту сільгосппродукції з України. Компанія вже котрий рік поспіль залишається лідером з експорту зернових та олійних культур в Україні.

За матеріалами Дело.ua

Strategie Grains передбачає зерновий бум у Євросоюзі

За уточненими оцінками французького аналітичного агентства Strategie Grains, в поточному сезоні валовий збір м'якої пшениці в ЄС-27 склав 122,9 млн тонн, що на 150 тис. тонн більше, ніж очікувалося раніше. Оцінка імпорту пшениці в країни Євросоюзу підвищена на 560 тис. тонн.

ПРОГНОЗ цін на європейську пшеницю залишається «бичачим». Нестача пропозиції дешевої російської та української пшениці надасть суттєву підтримку цінам на європейське зерно.

У кінці поточного сезону світові ціни на пшеницю, ймовірно, впадуть в очікуванні щедрого нового урожаю, але будь-які можливі несприятливі погодні умови можуть змінити вектор руху цін.

За прогнозами Strategie Grains, в сезоні 2013/2014 Євросоюз збере 134,2 млн тонн пшениці, на 9ольше, чим в поточному сезоні. На зростання валового збору вплине розширення посівних площ і зростання врожайності озимої пшениці. Найпомітніше виросте виробництво пшениці в Німеччині(2,0 млн тонн), Польщі(1,5 млн тонн), Данії(0,9 млн тонн).

Також експерти Strategie Grains прогнозують в наступному сезоні збільшення на 16 відсотків порівнянню з сезоном 2012/2013 виробництва кукурудзи в ЄС-27 до 55,7 млн тонн.

Врожайність цієї культури у багатьох європейських країнах збільшиться. Найпомітніше, на 7,5 млн тонн., підвищиться виробництво кукурудзи в країнах Центральної і Південно-східної Європи, які в поточному році постраждали від посухи. На 1,5 млн тонн виросте урожай кукурудзи в Італії.

За матеріалами Зерно Он-лайн

Нішеві культури в Україні. Час розширювати нішу

КОНФЕРЕНЦІЯ ₴ 6-7 грудня в Києві відбулася Перша міжнародна конференція «Нішеві культури – можливості для АПК України». Організатори, інформаційне агентство «АПК-Інформ», впевнені, що хоча Україна має великі перспективи у вирощуванні основних сільгоспкультур – пшениці, кукурудзи, ячменю, соняшнику – не слід забувати і про інші, не такі популярні культури, які міцно посіли свою нішу на полях і ринках країни й мають потенціал для розвитку. Проте для розкриття цього потенціалу аграріям необхідна інформація, якої, як завжди, бракує. І ця конференція, впевнені вони, має хоча б частково заповнити наявні прогалини. Конференція складалася з п'яти секцій: «Ячмінь пивоварний», «Сорго», «Горох, нут», «Овес, просо, гречка», «Гірчиця, льон». Поряд з корисністю заходу, дехто з учасників все ж зазначав: слід би було підібрати іншу назву, адже колись і кукурудза була для України нішевою культурою. Ми вирішили зосередитись на огляді ринків ячменю та сорго.

Пивоварний ячмінь

ТЕОРІЯ. Аналітик «АПК-Інформ» **Андрій Купченко** доповідав про рентабельність виробництва ячменю пивоварного в Україні. Згідно з ДСТУ 3769-98, ця культура має низку якісних показників, які його відрізняють від фуражного і продовольчого зерна. Це, перш за все, маса 1 тис. зерен у межах 38-40 г. Крупність має бути у межах 70-85% (дані, визначені в ДСТУ, стосуються другого і першого класів).

Серед показників, які характеризують солодовні якості, виділяють здатність до проростання – не менше 95% для першого і не менше 92% для другого класу.

За словами доповідача, такі вимоги, це не примхи виробників солоду, і вони не є надмірними, це обгрунтована економічна необхідність. Адже, наприклад, якщо пивоварний ячмінь недобирає лише 1% за показником екстрактивності, на тонні втрачається близько 8 кг сухих речовин, що становить приблизно 80 літрів пива.

Ще один фактор, який впливає на розвиток ринку пивоварного ячменю, це використання. Культура ця вузькоспеціалізованого використання – лише для виробництва солоду пивоварної промисловості. Якщо прослідкувати динаміку виробництва солоду, за п'ять років стрімко скоротилася кількість підприємств, які його виробляють: з 45 у 2007 році до 25 у 2011 році. При цьому частка топ-3 компаній на ринку солоду стрімко зростає: з 76% у 2007 році до 97% у 2011 році. З огляду на це три лідируючі компанії можуть слугувати своєрідним індикатором, за яким можна прогнозувати подальший розвиток ринку. Це Souflett Group, Malteurop і Оболонь. Обсяг потужностей з виробництва солоду кожної компанії оцінюється спеціалістами «АПК-Інформ» на рівні 160 тис. тонн.

Аналітики агенції склали оціночний баланс пивоварного ячменю на період шести маркетингових років: 2007/2008 МР – 2012/2013 МР. Найцікавіше, це, мабуть, прогнози, тому з них і почнемо. Посівна площа у 2012/2013 МР становитиме 255 тис. га, до збирання залишиться 224 тис. га. За прогнозованої врожайності у 27 ц/га валовий збір становитиме 606 тис. тонн. Загальна пропозиція з урахуванням залишків і імпорту становитиме 678 тис. тонн. На виробництво солоду буде використано 530 тис. тонн.

Цікавим є показник імпорту солоду, який в сезоні 2011/2012 скоротився до 18,5 тис. тонн з 41,6 тис. тонн у попередньому МР. В цьому доповідач вбачає можливість для нарощування внутрішнього виробництва. Залишається тільки питання, чи будуть задоволені солодовники тією якістю, що пропонується на внутрішньому ринку, оскільки, як показує практика, імпортується, в основному, солод з високоякісного ячменю для елітних сортів пива.

Максимальна кількість експорту солоду з України за п'ять сезонів становила 45 тис. тонн. Нарощування експорту є ще одним фактором для збільшення виробництва. Основними покупцями поки що виступають країни ближнього зарубіжжя. Але, якщо забезпечити належну якість, то можна вийти на основних світових виробників пива.

Витрати на виробництво пивоварного ячменю складаються з 23% на ЗЗР, 22% – на добрива, 17% – посівний матеріал, 39% – інші виробничі портеби. Для сільгоспвиробників з боку основних покупців діє кредитування перших трьох складових з гарантією стовідсоткового викупу врожаю. Відтак, за словами промовця, аграріям залишається лише дотримуватися технології до відповідного посівного матеріалу та сподіватися на хорошу погоду.

Щодо рентабельності виробництва, то через безліч умов вирощування в різних зонах України, аналітики агенції зробили вибірку по діапазонам рентабельності. Так, у 2012 р. рентабельність 51-60% отримали 2% господарств, 41-50% – 6%, 31-40% – 6%, 21-30% – 13%, 11-20% – 26%, менше десяти відсотків – 36%, з від'ємною рентабельністю спрацювали 11% господарств. При цьому солодовенні компанії пропонують, в основному, насіння зарубіжної селекції і відповідні агротехнології.

ПРАКТИКА. Директор СТОВ «Перемога» Фастівського району Київщини **Микола Малієнко** поділився досвідом вирощування пивоварного ячменю. За його словами, у господарстві розпочали вирощувати пивоварний ячмінь ще на початку двохтисячних років. Закупили насіння сорту Scarlett, виростили; частину реалізували на насіння іншим господарствам, частину продавали на солодовні. Особливих переваг, за зізнанням доповідача, тоді в цьому напрямку діяльності не побачили. Але в 2007 році, котрий ознаменувався дефіцитом пивоварного ячменю і виробники солоду шукали кондиційний ячмінь, господарство налагодило співробітництво з одним із переробників.

Наступного року вже самі солодовники запропонували насіння під майбутній врожай. Урожайність тоді отримали на рівні 76 ц/га. Наразі СТОВ «Перемога» співробітничає з Malteurop Ukraine і працює, в основному, в напрямку вирощування посівного матеріалу. Цього року рентабельність склала близько 70%, але, за словами доповідача, слід враховувати, що це вирощування саме насіння, яке більш дороге.

Також цього року сприяла цінова кон'юнктура, коли на ринку піднялися ціни на фуражний ячмінь. Взаємопов'язана ціна на пивоварний ячмінь, близько +20%, відповідно, також піднялася. З одного гектара отримали чистого прибутку 4 тис. грн, собівартість становила 1,7 тис. грн. Собівартість велика, проте без співробітництва з солодовенниками вона була б ще більшою.

Президент Національного союзу виробників ячменю, солоду, хмелю і пивобезалкогольної продукції (Росія) **Олександр Мордовінов** поділився даними щодо російського і світового ринків ячменю, солоду і пива. За його словами, таку культуру, як пивоварний ячмінь, виробляти одноосібно не має сенсу, оскільки затребуваність культури дуже специфічна. Тому потрібна взаємодія між всіма ланками процесу: селекціонером, насіннєвим господарством, агровиробником, виробниками солоду і пива.

У світі виробництво пива неухильно зростає: в 2011 році воно становило 1,93 млрд гл.

І хоча у виробництві і експорті ячменю ані Росія, ані Україна не пасуть задніх, саме щодо пивоварного ячменю обсяги експорту вкрай низькі. При світовій торгівлі у мільйони тонн показники експорту з двох наших країн мізерні (в 2011 р. з України було експортовано 6 тис. тонн).

Найбільшим виробником пива у світі є Китай. Саме на цю країну Росія дивиться з великим оптимізмом. Наразі стартує програма, розроблена разом з китайцями, яка має на меті вирощування ячменю для експорту саме до Китаю. Тут можлива співпраця і з Україною, адже той ячмінь, що постачається до Китаю з Австралії, Канади і Аргентини, за словами промовця, поступається за якістю російському і українському зерну.

У Росії протягом останніх років йде спад виробництва пива, що пов'язано з надмірно жорстким законодавчим регулюванням; в Україні ж останнім часом виробництво пива стабільне.

Продовження на стор. 8 ↘

Нішеві культури в Україні. Час розширювати нішу

Початок на стор. 7

Як розповів адміністратор із закупівель Malteurop Ukraine **Олександр Івашина**, наразі вищезазначений державний стандарт застарів. Адже насправді ринок вимагає вищих якостей у крупності зерна, енергії проростання, вмісту домішок. Проте якісні показники це ще не все, що потрібно ринку. Солодовенним компаніям важливо отримати якісний солод і пріоритет на сьогодні – це сорти західної селекції. Ключовими при цьому є більш специфічні характеристики – екстрактивність, низький вміст білків, низькі бетаглюкани, а також більша пристосованість сортів до переробки, що означатиме нижчу витрату ресурсів для виготовлення кінцевого продукту. Серед вітчизняних сортів, зазначив доповідач, таких сортів віднайти не змогли.

«Захищала» досягнення вітчизняних селекціонерів **Ольга Важеніна**, старший науковий співробітник лабораторії селекції і генетики ячменю Інституту рослинництва ім. В.Я.Юр'єва НААН України.

За її словами, на 2012 рік до Державного реєстру сортів рослин, придатних для поширення в Україні, занесені 83 пивоварних сорти, з них українськими вченими створено 53 сорти (зокрема, в системі НААН – 41 сорт). Вітчизняні сорти ячменю захищені генетичним бар'єром стійкості до ураження збудниками основних хвороб, що позбавляє необхідності застосування фунгіцидів або ж призводить до значного його скорочення. Це дає не тільки бажаний економічний, але і екологічний ефект.

Тому, окрім широко відомих виробникам солоду і пива сортів селекції Німеччини (Scarlett, Ksanadu, Pasadena, Krystalia, Tokada), Франції (Datcha, Sylphide), Данії (Siebastian), Нідерландів (Jersey, Kangoo), Чехії (Tolar, Malz) Інститут пропонує сорти вітчизняної селекції.

Переваги цієї пропозиції у тому, що до згаданих уже раніше високоадаптивних властивостей, свої пивоварні сорти вітчизняні селекціонери створюють на тій самій генетичній основі, що і західноєвропейські. Таким чином створюються пивоварні сорти нового покоління, які характеризуються якістю зерна, притаманною сортам західноєвропейської селекції і пристосованістю до умов вирощування, як у сортів вітчизняної селекції.

Сорго

ТЕОРІЯ. Модератор сесії «Сорго» директор Всеросійського науково-дослідного інституту сорго і сої «Слов'янське поле» **Олександр Большаков** наголосив на тому, що актуальність вирощування сорго останнім часом об'єктивно обумовлена глобальним потеплінням на Землі. Цю думку він обіцяв продовжити у своєму докладі, а перед тим надав слово експерту.

Аналітик «АПК-Інформ» **Анна Бурка** розпочала з рентабельності виробництва і перспективи ринку сорго в Україні. Останнє десятиліття динаміка виробництва сорго в Україні зазнавала значних коливань. Так, від посівних площ у 25 тис. га в 2003 році українські аграрії прийшли до 123 тис. га у 2008 році. Цього ж року було зафіксовано і найбільший валовий збір у 232 тис. тонн. Однак 2009 року посівні площі знову впали до 23 тис. га, урожай скоротився до 42 тис. тонн. Проте з наступного року посівні площі знову почали зростати і 2011 року становили 77 тис. га, урожай склав 176 тис. тонн. На жаль, українська статистика недосконала і поки що має дані лише про посівну площу сорго у 2012 році, яка становила 170 тис. тонн. За цієї умови «АПК-Інформ» розробило два прогнози: за оптимістичним, урожай культури становить 308 тис. тонн при урожайності 21,1 ц/га і збиральній площі 145 тис. га, за песимістичним – 198 тис. тонн при 18 ц/га і збиральній площі у 120 тис. га.

Щодо урожайності культури, нам є чим пишатися порівняно з усім світом в цілому – середня врожайність за п'ять років у нас становить 21 ц/га, у той час як у світі – 14 ц/га. Однак ми значно відстаємо від США, де за той же період середня врожайність склала 44 ц/га.

Середні витрати на вирощування сорго в Україні становлять 2,2 тис. грн/га. Однак у окремо взятих підприємствах ці показники коливаються від 1,5 до 4 тис. грн.

У структурі витрат 21% становлять кошти на посівний матеріал. Причому 46% аграріїв використовують вітчизняне насіння, 50% – зарубіжне, і лише 4% використовують обидва.

У середньому в структурі витрат по 18% припадає на міндобрива і ЗЗР. Але, знову ж таки, якщо рахувати по окремих господарствах, показники варіюються. Для міндобрив – це від 5 до 40%, для ЗЗР – від 8 до 30%.

Щодо рентабельності, то цього року більшість виробників, 56%, спрацювало з рентабельністю у межах 10-30%. Порівняно з минулим роком зросла кількість підприємств, що спрацювали з рентабельністю 41-50% – до 18% з 10% торік.

Більша частина зібраного врожаю по країні йде на експорт. У 2011/2012 МР за кордон було спрямовано 113 тис. тонн, на внутрішньому ринку використано 43 тис. тонн.

У найближчі роки аналітики очікують зростання посівних площ під сорго в Україні до 230 тис. га і, відповідно, збільшення валового збору до 500 тис. тонн, якщо, звісно, будуть використовуватися відповідні технології і цьому сприятиме світова кон'юнктура ринку.

Крім того, очікується збільшення використання сорго в рецептурі комбікормів – до 75 тис. тонн. Наразі воно незначне, в основному зерно використовують господарі для власних тваринницьких комплексів. Експорт, як очікується, зросте до 400-450 тис. тонн, також розшириться географія експорту і збільшиться кількість компаній, які ним займатимуться.

Аташе по сільському господарству посольства США в Україні **Рендалл Хейгер** ознайомив присутніх зі світовими тенденціями ринку сорго. Він зазначив, що протягом останніх 10 років світове виробництво і споживання сорго достатньо стабільне і перебуває на рівні позначки у 60 млн тонн.

Об'єм світової торгівлі сорго в 2012/13 МР експерти USDA прогнозують на рівні 6 млн тонн. У самих США виробництво також становить 6 млн тонн, з яких близько 2 млн тонн експортується.

При цьому частка США у світовій торгівлі зерновою за останні роки значно знизилася – до 40% проти 80% за підсумками 2000/2001 МР. Лідируючі позиції у експорті США втратили за рахунок збільшення виробництва і, відповідно, експорту з Аргентини і Австралії, а також появи нових виробників. Так, серед лідерів з'явилася Нігерія, обсяги виробництва сорго в якій нині оцінюються на рівні 7 млн тонн. Проте за свій експорт в США особливо не хвилюються, адже поруч розташований один з основних імпортерів культури – Мексика. Ще один потужний світовий імпортер – Японія. В обох країнах зернова використовується переважно на кормові цілі в тваринництві.

Крім того, експерт відмітив тенденцію останніх років відносно активного використання сорго при виробництві біоетанолу всередині країни.

Ціни на кукурудзу і сорго тісно взаємопов'язані. Частково це пояснюється тим, що культури однаково використовуються, також мають майже подібну харчову цінність. А от у світовому обсязі торгівлі є значна різниця – для кукурудзи цей об'єм становить 95 млн тонн.

ПРАКТИКА. Про понад восьмирічний досвід вирощування сорго розповів **Радіон Хірлюк**, директор ФГ «Хірлюк і Ко» з Донецької області. Зокрема, він аргументував, чому на орендованих близько 3 тис. га землі господарство серед інших звернулося і до цієї культури. Останні чотири роки несприятливі для вирощування пшениці, кукурудзи, соняшнику. До того ж Донеччина – це не найбільш придатна для сільського господарства область.

Тож потрібна була культура, яка на відміну від ячменю и кукурудзи гарантувала б стабільні планові обсяги фуражного зерна. Також сільгоспкультура, не мала б потребувати додаткової техніки і, «вписуючись» в сівозміну, не витрачати багато цінної в умовах Донеччини вологи. Основне, заради чого вирощують сорго у Хірлюка – це тваринництво, тож ще одна вимога, щоб при перевиробництві фуражу надлишки можна було вигідно продати. Вирощувати

сорго виключно на продаж дуже ризиковано. У продовження цієї думки він навів сумний, з його точки зору, приклад, коли він уклав контракт з «НІБУЛОНом» на продаж сорго за ціною 2030 грн/т на Кам'янці-Дніпровській, а коли привіз здавати сорго, йому запропонували 1000 гривень. Зрозуміло, що компанія не могла залишити осторонь таке звинувачення і провела внутрішнє розслідування. Його результати ми наводимо нижче.

Господар упевнений, що неврожаї сорго цього року мали місце лише через неграмотний догляд. Адже, як він зазначає, сорго – це зерно високої культури землеробства. «Потрібно відчувати культуру. Я не знаю, який гібрид сіятиму навесні. В господарстві на кожному полі ми встановили вологомір. Тож про насіння я дізнаюся лише тоді, коли взнаю, які опади були восени, взимку, навесні. Можу лише назвати варіанти. Якщо буде мало опадів, посію ранньостиглий сорт. Якщо вологи буде достатньо, спробую отримати максимальний урожай, посіяти пізній сорт».

Загальні рекомендації для вирощування сорго, на думку пана Хірлюка, виглядають наступним чином. Обробіток ґрунту має бути спрямований на максимальне збереження вологи і знищення бур'янів. Дуже важливі вибір гібрида, а також строки і глибина посіву. Має відбуватися превентивна боротьба с тлею, яка останніми роками широко поширилася, і бур'янами. Не менш важливі вибір строків і способів збирання.

Відповідаючи на запитання із зали, фермер зазначив, що надає перевагу зарубіжним сортам через їхню стабільність.

На завершення слово для доповіді взяв **Олександр Большаков**. За його словами, згідно з дослідженнями учених з різних країн, відмічено, що за останні 20 років ми спостерігаємо глобальне потепління клімату на Землі. В Україні, РФ і в Європі це явище проявляє себе у вигляді дедалі частіших екстремально високих літніх посух.

Для таких досліджень відрізок у 20 років було розбито по п'ятирічках. Було виявлено, що в кожній п'ятирічці обов'язково є два, а за останні роки вже навіть і три такі роки, коли літні температури викликають посухи, які дедалі більше супроводжуються суховіями.

За таких умов усі інші сільськогосподарські культури «вигорають», а сорго виживає.

Жодна інша сільськогосподарська культура, окрім сорго, не має такої властивості, як анабіоз. Тому, коли температура довкілля піднімається вище +35°С сорго призупиняє своє зростання і впадає в анабіоз на 45-55 днів. При появі щонайменшої вологи воно продовжує зростання.

Екстремальні літні посухи 2009-2011 років показали правдивість таких досліджень.

Більше того, за твердженням доповідача, за ці роки сільгоспвиробники, особливо Одеської, Миколаївської, Херсонської областей погодилися з аргументами про недоцільність у нових природно-кліматичних умовах виробляти ярий ячмінь, а також усвідомили необхідність скорочення посівів кукурудзи як на зерно, так і на силос.

«У тому числі потрібно думати і про скорочення площ посівів озимої пшениці, цукрових буряків, деяких багаторічних трав і інших культур, як би боляче або нелогічно це сьогодні не звучало з наших вуст», – зауважив він.

На думку доповідача, переваги вирощування сорго полягають також у його високій фотосинтетичній ефективності, потребі у волозі на 30% меншій, ніж у кукурудзи, високій стійкості до ушкодження шкідниками і хворобами, низьких вимогах до родючості ґрунтів.

Артем Житков

Світове виробництво та споживання сорго, млн МТ.
За даними USDA

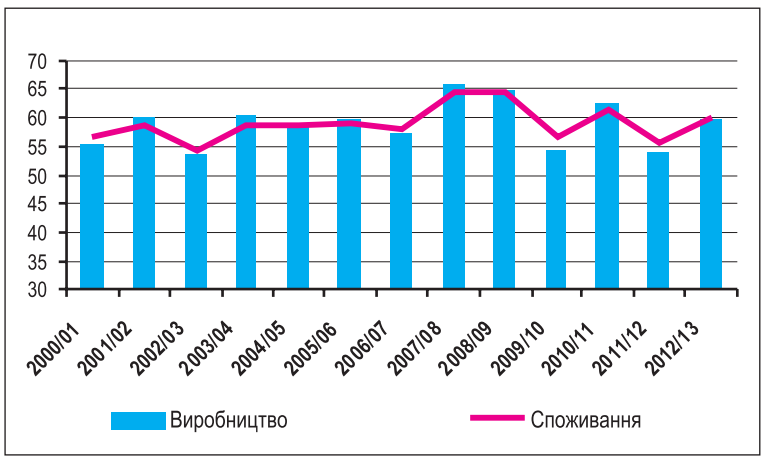

Ціна сорго в залежності від кукурудзи,
$/тонна на Атлантичному узбережжі США. За даними USDA

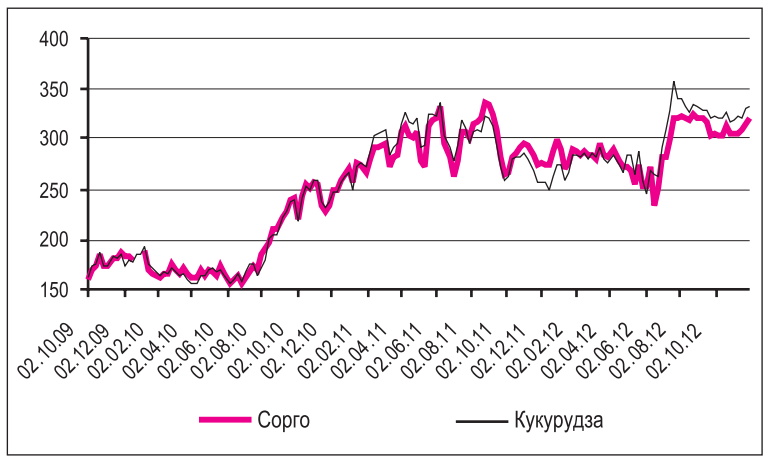

Якісне сорго та амброзія – не сумісні

Відповідь ТОВ СП «НІБУЛОН» на виступ керівника ФГ «Хірлюк і К» на Першій міжнародній конференції «Нішеві культури»

19 ЖОВТНЯ 2012 року між ТОВ СП «НІБУЛОН» та ФГ «Хірлюк і К» було укладено договір поставки. Директор вказаного господарства планував постачати сорго на нашу філію «Кам'янка-Дніпровська» Запорізької області.

20 жовтня були направлені перші дві машини. Після проведення аналізу виробничо-технологічною лабораторією філії, директору господарства Хірлюку Радіону Яковичу були повідомлені показники якості: відповідно до відібраного зразка з однієї машини вміст амброзії складав 3200 шт/кг, в другій машині вміст амброзії – 4160 шт/кг. Окрім того, сорго мало невластивий здоровому зерну запах. При цьому переміщення зерна з вмістом амброзії хоча б 1 шт/кг має регулюватися і контролюватися Карантинною інспекцією України.

Для інформації слід зазначити, що амброзія є одним із найнебезпечніших карантинних бур'янів. В процесі росту ці рослини не тільки пригнічують розвиток сільськогосподарських культур, але й спричиняють алергійні захворювання людей у період цвітіння. Ця рослина є одним із найбільш розповсюджених джерел засмічення зернових культур пізніх груп, таких, як кукурудза та сорго. Амброзія також різко знижує родючість ґрунту.

Амброзія полинолиста відноситься до Переліку регульованих шкідливих організмів (наказ №467 від 04.08.2010 Укрголовдержкарантину), п. «А-2 Карантинні організми». Переміщення зерна з амброзією в Україні регулюється Карантинною інспекцією.

При експорті кукурудзи та сорго покупці також виставляють жорсткі вимоги щодо наявності амброзії в партії зерна. Це пов'язано з тим, що наявність амброзії різко погіршує кормові характеристики фуражних культур.

Незважаючи на жорстке регулювання вмісту амброзії як в Україні, так і при експорті зерна, а також на жахливу якість сорго, що було поставлено на нашу філію ФГ «Хірлюк і К», директор вказаного підприємства обурився з приводу результатів аналізу та відмовився в подальшому співпрацювати з нами. Наразі Хірлюк Р.Я. на конференції в Києві, що була присвячена нішевим культурам, говорить (маючи на увазі ТОВ СП «НІБУЛОН») про ненадійного українського трейдера. На превеликий жаль, керівник вказаного господарства почав критикувати нас, замість того, щоб об'єктивно говорити про поставлене сорго, із значною кількістю карантинних бур'янів. Ми вважаємо, що такі результати роботи виробника недопустимі, ще з огляду на те, що ТОВ СП «НІБУЛОН» разом з компаніями «Сингента» (постачає засоби захисту рослин, насіння) та «Рейлін» (займається реалізацією посівного матеріалу, засобів захисту рослин, добрив) вже три роки проводять семінари, зустрічі, конференції на тему вирощування сорго і при цьому постійно постає питання дотримання технології вирощування і захисту рослин від бур'янів, у тому числі і від амброзії.

Та навіть в ситуації, коли товаровиробник має намір продати зерно з вмістом амброзії, ТОВ СП «НІБУЛОН» не відмовляється приймати таке зерно, йде назустріч фермерам і готове нести витрати на доробку зерна, при цьому, звичайно, застосовуючи справедливі знижки.

Хірлюк Р.Я. прийняв рішення не продавати нам своє сорго і використати його для відгодівлі свого поголів'я великої худоби. Проте фахівцям відомо, що в листі та в насінні амброзії великий вміст гірких ефірних масел, і їхнє вживання призводить також до погіршення смакових властивостей молока і молочних продуктів.

Хочемо зазначити, що ТОВ СП «НІБУЛОН» завжди сумлінно виконує свої зобов'язання як на внутрішньому, так і на зовнішньому ринку. В цьому році ми приймали сорго від більш ніж 200 постачальників, і нарікань щодо нашої роботи не було. А всі питання, що виникали, вирішувалися оперативно в процесі співпраці. Ми завжди з розумінням ставилися до товаровиробників і так буде в подальшому.

НОВИНИ • СТИСЛО

Біопаливо: німецький досвід застосовуватимуть в Україні

Україна та Німеччина активізують співпрацю в галузі біоенергетики. Також ФРН сприятиме впровадженню у 2013-2014 роках перспективних проектів з виробництва біопалива в Україні. Про це йшлося на українсько-німецькій нараді з питання співпраці щодо розвитку виробництва енергії з біомаси, повідомляє прес-служба Міністерства аграрної політики та продовольства України. У заході взяли участь представники Мінагрополітики, Федерального міністерства навколишнього середовища, охорони природи та безпеки ядерних реакторів Німеччини, Посольства ФРН в Україні, Українського науково-дослідного інституту прогнозування та випробовування техніки ім.Л.Погорілого та навчального науково-технічного інституту НУБіП.

Директор Департаменту інженерно-технічного забезпечення та сільськогосподарського машинобудування Мінагрополітики України Олександр Григорович проінформував німецьку сторону про позитивні зміни, які відбулися у вітчизняному законодавстві в частині сприяння виробництву біопалива. Також фахівець проаналізував сировинний потенціал України для розвитку біоенергетики та визначив перспективні напрямки співпраці між українськими та німецькими підприємствами щодо виробництва енергії з біологічної сировини. Голова відділу співробітництва з країнами Центральної та Східної Європи Юрген Кайнхорст Федерального міністерства, у свою чергу, висловив готовність Німеччини надати у 2013 році технічну допомогу для розвитку біоенергетики в Україні. Також він наголосив, що для впровадження пілотних об'єктів можуть бути залучені німецькі інвестиції.

Директор Українського науково-дослідного інституту прогнозування та випробовування техніки ім. Л.Погорілого Володимир Кравчук та директор ННТІ НУБіП Валерій Дубровін презентували проекти створення пілотних біоенергетичних комплексів, які передбачають виробництво теплової енергії та біогазу з відходів сільськогосподарського виробництва із застосуванням сучасних німецьких технологій та обладнання.

ЕКСПО • КАЛЕНДАР

ВИСТАВКИ&ФОРУМИ

* * *

18-27 січня 2013 року столиця Німеччини Берлін знову стане місцем проведення найбільшої у світі виставки досягнень в галузі сільського господарства, продовольства і садівництва. Тут пройде 78-й раз **Міжнародна виставка-ярмарок «Зелений тиждень-2013»** («Grune Woche»). Її організатор – фірма Messe Berlin GmbH.
На виставці традиційно демонструється продукція харчової, лісової і деревообробної промисловості, ландшафтного господарства і садівництва, технології розведення худоби і птахівництво. Нині особливо високий інтерес до заходу – з боку професійних відвідувачів з країн Центральної та Східної Європи.
«Зелений тиждень-2012» знову продемонстрував свою провідну роль в розвитку світового сільського господарства: 1624 експоненти з 56 країн (у 2011: 11632/57 країн) і площа 115000 кв. м – нові рекорди виставки. Понад 420 тис. відвідувачів (у 2011: 41,5 тис.) пройшли її павільйонами. Форум відвідали високопоставлені фахівці, у т.ч. майже 70 міністрів сільського господарства і 500 керівників компаній галузі АПК. Хід виставки висвітлювали 5 тис. ЗМІ з 73 країн.

* * *

5-7 березня 2013 року у Львові (ВЦ «Шувар-Експо») відбудеться **VI спеціалізована виставка «АгроТехніка»**. Агровиставка у Львові допоможе керівникам сільгосппідприємств та фермерських господарств розібратись в різноманітті сільгосптехніки, наочно оцінити пропозиції, проаналізувати можливості, співвідношення якості і ціни. Організатори запрошують відвідати виставку всіх, хто бажає купити трактор, міні-трактор, купити комбайн, а також зацікавлених отримати поради та рекомендації фахівців щодо індивідуального вибору сільськогосподарської техніки для потреб власного господарства.
Експозиція сільськогосподарської виставки «Агротехніка 2013»: сільгосптехніка – трактори, комбайни, міні-трактори, мотоблоки, культиватори, плуги, сівалки, косарки, обприскувачі, картоплесаджалки, причіпи, копачки, машини для очищення та сепарування зерна, запчастини, також будуть представлені засоби захисту рослин та добрива, обладнання для тваринництва та птахівництва, для переробки біомаси, кормоподрібнювачі, кормозмішувачі, корми, вітамінні добавки, насіння, саджанці, квіти, інша сільгосппродукція та сучасні проектив сільському господарстві.
Навчально-практичні семінари: «Ефективне використання хімічних та органічних засобів зазхисту рослин та добрив», «Модернізація малотоварного аграрного виробництва та перспективи розвитку сільських територій на основі біоенергетичного потенціалу місцевості», «Можливості вирощування плодово-ягідних культур в умовах господарств західного регіону».

* * *

З 12 по 15 березня 2013 року у Всеросійському Виставковому Центрі (ВВЦ) в Москві триватиме **Одинадцята міжнародна виставка «Молочна і М'ясна індустрія»**, яка представить фахівцям молочної і м'ясної промисловості повний технологічний цикл переробки молока і м'яса. Організатором заходу виступили лідер на ринку виставкових послуг в Росії Група компаній ITE, Російський Союз підприємств молочної галузі, М'ясний Союз і Росптахосоюз.
Офіційну підтримку виставці надають Міністерство сільського господарства Російської Федерації, Торгово-промислова палата Російської Федерації, уряд Москви, Російський союз промисловців і підприємців.
За роки проведення виставка «Молочна і М'ясна індустрія» здобула репутацію провідного майданчика для демонстрації новітніх технологій і новітніх зразків російського і зарубіжного обладнання для виробництва конкурентоздатної м'ясної і молочної продукції.
Тут збираються постачальники устаткування і технологій для утримання тварин на молочних фермах, забою і обробки, виробництва м'ясних виробів, спеціалісти молочних, сироварних і маслоробних підприємств, виробники і постачальники упаковки і пакувальних матеріалів та інші.
У 2013 році у виставці візьмуть участь більше 250 компаній з 20 країн світу – Італії, Німеччини, Франції, Австрії, Швеції, Іспанії, Білорусі, України тощо.

* * *

12-14 березня 2013 року в готелі «Інтерконтиненталь» у Києві відбудеться **П'ятий ювілейний міжнародний форум «Агробізнес України»**. Організатор заходу – Інститут Адама Сміта (Великобританія).
Робоча програма заходу побудована на базі глибокого та детального дослідження серед основних гравців української та міжнародної аграрної галузі. Серед головних питань, що розглядатимуться на саміті:
– Продовольча криза. Як Україна може долучитися до розв'язання цієї проблеми?
– Зняття мораторію на землі сільгосппризначення. Які реальні стратегії агрохолдингів щодо реформи? Чи мають вони «план Б»?
– Що важливіше: застосування інноваційних технологій для збільшення врожайності чи як краще навчати бабусю, що працює у сільському господарстві, користуватись комп'ютером?
– Як довести сучасному студенту, що займатись аграрним бізнесом є набагато престижніше, ніж фінансами?...і багато іншого!
12 березня – Фокус-день «Управління ризиками в агробізнесі». Тут буде запропоновано:
Огляд українського аграрного сектору очима влади, голів агрохолдингів, інвесторів.
Шляхи вирішення проблем фінансування галузі та корупції. Особливий акцент: вплив корупції в цифрах.
Які світові сільськогосподарські технології може запозичити Україна?
Ефективні стратегії для агрохолдингів, міжнародна експансія українських агрохолдингів.
Оптимізація виробництва й підвищення продуктивності: «зроби сам» чи запозич рішення?
Інтеграція виробництва й переробки: від поля до полиці.
Дискусія: Харчова безпека й роздрібна торгівля.
Організатори також пропонують оновлення традиційного формату: паралельні галузеві робочі групи по аграрним секторам у менш формальній атмосфері перед вечірнім фуршетом у перший день форуму.
Серед учасників традиційно зберуться представники Кабінету Міністрів України, Державного агентства України з інвестицій та інновацій, Верховної Ради України й Міністерства аграрної політики та продовольства України, вітчизняні і зарубіжні керівники і фахівці провідних компаній аграрної індустрії, керівники громадських організацій, науковці, представники впливових ЗМІ.

* * *

21 березня 2013 року на столичному НК «Експоцентр України» стартує **Тринадцята Національна спеціалізована виставка-ярмарок «Україна аграрна – 2013»**. Організатором виставки-ярмарку виступає НК «Експоцентр України».
Серед основних розділів виставкової експозиції «України аграрної-2013»:
– Науковий потенціал галузей сільського господарства;
– С/г техніка, обладнання та транспорт для АПК;
– Обладнання для переробки с/г продукції;
– Інформаційні технології та технічний сервіс;
– Насіння, посадковий матеріал та супутні товари;
– Засоби захисту рослин, мінеральні добрива та агрохімікати;
– Передові технології, інновації та інвестиції в АПК;
– Тваринництво;
– Ветеринарні та біохімфармпрепарати, збалансовані корми, премікси та кормові добавки;
– Міні-техніка та інвентар.
У рамках виставки діятимуть спеціалізовані експозиції: «Землеробство-2013», «Сільгоспмаш-2013», «Інпродмаш-2013», «Біонергетика-2013», «Біокомплекси-2013», «Садівництво-2013» та «Бджільництво-2013».
Відвідувачам виставка дасть можливість отримати більш повну інформацію про ринок, ознайомитися з новими продуктами та технологіями, отримати торговельну інформацію, налагодити контакти, порівняти та об'єктивно оцінити ринкові пропозиції.

* * *

21-23 березня 2013 року в Києві на території НК «Експоцентр України» проводиться **Тринадцята національна виставка-ярмарок «Україна Аграрна – 2013»**. Організатор виставки: Національний комплекс «Експоцентр України».
Тематичні розділи виставки:
– Технології вирощування та переробки сільськогосподарських культур. Інноваційні розробки у тваринництві.
– Сільськогосподарська техніка для обробітку ґрунту , внесення добрив, збирання та транспортування врожаю. Запасні частини, енергозберігаюче обладнання.
– Насіння, добрива, засоби захисту рослин, ветеринарні препарати, міні-техніка.
– Реалізація продукції сільського господарства та переробної галузі.
В рамках виставки діятимуть спеціалізовані експозиції:
«ЗЕМЛЕРОБСТВО» – виробництво продукції рослинництва, насінництва, розсадництва, садівництва та виноградарства;
«БІОЕНЕРГЕТИКА»– використання рослинної сировини, як енергетичного ресурсу;
«БІОКОМПЛЕКСИ» – утилізація с/г відходів, їх переробка на корми, добрива, виробництво енергії;
«СІЛЬГОСПМАШ» – комплекс машин для технічного забезпечення сільськогосподарського виробництва;
«ІНПРОДМАШ» – технології та устаткування для м'ясо-молочної, мукомельної, хлібопекарської, плодоконсервної, харчосмакової і тютюнової
промисловості
«САДІВНИЦТВО» – посадковий матеріал для саду та городу.
«БДЖІЛЬНИЦТВО» – мед, обладнання та реманент, що використовується у технологічних процесах галузі, препарати для лікування захворювань бджіл.

* * *

З 30 жовтня по 1 листопада 2013 року в Києві відбуватиметься тепер **Міжнародна виставка «ІнтерАГРО-2013»**. Постійні терміни проведення традиційної зимової виставки «ІнтерАГРО» за рішенням організаторів заходу, ТОВ «Київський міський контрактовий ярмарок», перенесено на осінь, починаючи з 2013 року.
Тож відбудеться і буде присвячена демонстрації сільськогосподарської техніки та обладнання провідних світових та вітчизняних виробників.
У свою чергу, в традиційні лютневі терміни в 2013 році відбудуться міжнародні спеціалізовані виставки «Agro Animal Show» (Агро Енімал Шоу), «Зернові технології» та «Фрукти. Овочі. Логістика».
«Agro Animal Show» націлена на просування сучасних технологій в галузі тваринництва і птахівництва, що пропонує широкий спектр техніки і обладнання, новітні науково-технічні розробки для господарств різних форм власності і розмірів, які професійно займаються виробництвом тваринницької продукції. На виставці буде представлено техніку та обладнання для заготівлі кормів.
«Зернові технології» – форум, який посідає провідне місце в АПК України як комплекс інноваційних рішень кормовиробництва, переробки, зберігання та логістики зернових, бобових та олійних культур.
Тут буде представлено сільськогосподарську техніку та обладнання, технології для виробництва зернової продукції, обладнання для зберігання та переробки зернових та олійних культур, виробництва комбікормів, обладнання для елеваторів та хлібоприймальних пунктів, мукомельної, круп'яної промисловості, насіннєвий матеріал, ЗЗР, лабораторне та ваговимірювальне обладнання.
«Фрукти. Овочі. Логістика» – це сучасні агротехнології в овочівництві, промисловому садівництві та виноградарстві, презентація технологічного та інвестиційного потенціалу плодоовочевої галузі. В рамках виставки буде представлено обладнання для післязбиральної доробки овочів, сортування, калібрування та маркування продукції, а також спеціальний транспорт для виконання логістичних операцій.
На виконання обов'язків перед міжнародними партнерами, зокрема перед Міністерством сільського господарства, природи та якості харчових продуктів Королівства Нідерланди, яке прийняло рішення про участь голландських компаній у виставці «ІнтерАГРО» ще на початку 2012 року, голландські компанії у лютому 2013 р. прийматимуть участь під брендом **«ІнтерАГРО 2013 (весна): Голландська експозиція»**. Ця спеціалізована експозиція представить насіннєву картоплю, техніку та обладнання для овочесховищ, сільськогосподарську техніку, обладнання для виробництва кормів, послуги з транспортування тварин.
Отже, 2013 року міжнародні виставки «Agro Animal Show», «Зернові технології» та «Фрукти. Овочі. Логістика» пройдуть 12-14 лютого, 9 міжнародна виставка «ІнтерАГРО» відбудеться з 30 жовтня по 1 листопада.

Підготував Артем Житков

Картина олією

ПЕРСПЕКТИВИ ОЛІЙНО-ЖИРОВОГО КОМПЛЕКСУ Якщо в 2013 році площі під соняшником будуть приведені до науково обгрунтованих норм, вони скоротяться більш ніж на третину. В результаті половина існуючих потужностей з переробки соняшнику залишиться без сировини. Якою буде тоді вартість соняшникового насіння, навіть важко собі уявити.

СОНЯШНИК прийшов до нас з Америки через Іспанію і Голландію на початку XVI століття як екзотична квітка. І якщо в Голландії він так і залишився декоративною рослиною – як на полотні Вінсента ван Гога, то в Російській імперії не лише горобці, але і люди швидко зметикували, що його насіння цілком придатне в їжу. Але лише через 200 років тямущий селянин Бокарев придумав, як з насіння отримувати олію. Цей винахід і сьогодні служить наріжним каменем успіхів українського АПК.

Виробництво і торгівля соняшниковою олією – одна з небагатьох галузей в якій за десять останніх років наша країна досягла приголомшливих успіхів. Ще на початку тисячоліття 90% насіння соняшнику вивозилося за кордон, внаслідок чого вітчизняні підприємства простоювали, сільгоспвиробники отримували мінімальний прибуток від вирощування (рентабельність в 1998 році складала 22%) в країну імпортувалася соняшникова олія за світовими цінами, відповідним був і рівень цін на продукти глибокої переробки (маргарин, майонез, жири і тому подібне).

Сьогодні Україна сама вирощує чверть усього соняшнику планети – 8,5 млн тонн і виробляє з нього 3,8 млн тонн олії. Ясна річ, що самим українцям стільки не з'їсти – ємність внутрішнього ринку складає не більше 450 тис. тонн: 300 тис. тонн бутильованої олії продається через роздрібну мережу і ще 150 тис. тонн використовується для виготовлення маргарину, майонезу та іншого. Тому 85% виробленої соняшникової олії йде на експорт. У минулому маркетинговому році Україна експортувала 3,2 млн тонн соняшникової олії в 90 країн світу, що склало 51,1% всього світового експорту цього продукту.

Небаченим успіхам вітчизняні виробники соняшнику і працівники переробної промисловості зобов'язані простому, хоча і жорсткому рішенню: в 1994 році уряд ввів спершу ембарго на експорт соняшнику з країни, а в 1999 році замінив його 23% митом. Попри те, що через рік мито було понижене до 17%, галузь почала відроджуватися.

Усунення експортерів соняшнику з ринку не лише дало можливість вітчизняним переробникам забезпечити себе сировиною, але і стимулювало крупних гравців ринку інвестувати гроші не в експорт соняшнику, а в переробку його усередині країни. Навіть вступ України до СОТ мито не відмінив – було досягнуто угоди про її зниження до 10% подальшим поетапним зменшенням на 1% в рік.

За останні 10 років в країні побудовано ряд нових переробних підприємств, внаслідок чого їх сумарна потужність зросла в чотири рази і наразі складає більше 12 млн тонн на рік. Але це може бути злетом перед падінням: починаючи з 2005 року введення нових потужностей з переробки стало обганяти виробництво сировини, і сьогодні розрив складає близько 4 млн тонн.

Вирощування соняшнику стало палочкою-виручалочкою для аграріїв – висока вартість і гарантований збут роблять цю культуру найбільш привабливою, та і рентабельність її вирощування в 2012 році склала захмарні 120%. Правда, існує одне «але»: соняшник дуже виснажує землю. Самі селяни про це прекрасно знають, але коли справа йде про гроші, на правила часто закривають очі. А гроші в галузі крутяться немалі: вартість нинішнього урожаю – 37,5 млрд грн.

Тому і площі посівів зростають рік від року: якщо в 1990-му соняшник сіяли на 1,6 млн га, то в нинішньому – 5,2 млн га. Точну цифру вам не скаже ніхто – аграрії приховують реальні площі посівів. Але ось парадокс – площі посівів усе зростають, а валовий збір залишається в межах 8 млн тонн. У чому справа? Цього року багато хто виправдовується небувалою посухою. Це правда, але не вся. Просто якщо сіяти соняшник по соняшнику, його врожайність стрімко зменшується. Вона в Україні і так далеко не рекордна – цього року в середньому 17 ц/га, тоді як у Франції цей показник не опускається нижче 23-25 ц/га.

Не можна сказати, що питання хижацького відношення до землі не хвилюють владу. Вже в 2001 році в ст.22 Земельного кодексу була передбачена норма, що зобов'язує сільгоспвиробників використовувати землі тільки відповідно до розроблених і затверджених проектів землеустрою, які включають окрім іншого і плани сівозміни. Правда, до 2015 року ця норма стосується тільки сільгоспвиробників, котрі мають у обробітку 100 і більше гектарів. Розробка цих проектів справа не дешева – фірми і фірмочки були готові виготовити усі

документи для землеустрою, але коштувало це з розрахунку 40 грн/га – зрозуміло, що робити їх ніхто не поспішав.

Як у нас водиться, суворість закону нівелюється необов'язковістю його виконання. У 2010 році Кабінет Міністрів прийняв окрему постанову №164, в якій чітко регламентував оптимальне співвідношення культур в сівозміні і частоту, з якою їх можна сіяти на одному і тому ж полі. Для соняшнику ці цифри невтішні: його частка в сівозміні не повинна перевищувати 9-15% в залежності від регіону і сіяти його можна не частіше ніж раз на сім років. Але і ця постанова призвела лише до приховування реальних площ посівів. Адже тільки в Запорізькій області в нинішньому році посіви соняшнику склали 447 з 2246 тис. га сільгоспугідь – біля 20%. Така ж ситуація і в Дніпропетровській – 18% і Кіровоградській – 20% областях.

Кардинально ситуація змінилася тільки в 2012 році – Верховна Рада прийняла поправки до законів про збереження грунтів, якими внесла зміни в ст.55 Кодексу про адміністративні правопорушення. Починаючи з 1 січня 2013 року відсутність затвердженого проекту землеустрою каратиметься штрафом до 500 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян, а відхилення від нього – до 30 неоподатковуваних мінімумів доходів громадян. Тепер посіви доведеться приводити у відповідність з науково обгрунтованими нормами.

Учені давно розрахували, що для України соняшник оптимально сіяти на площі 3-3,5 млн га. При нинішній врожайності це буде катастрофа – валовий збір не перевищить 6-6,5 млн тонн. Адже вже сьогодні, при площі посівів соняшнику в 5,2 млн га, третина потужностей з переробки простоює без сировини, а її вартість доходить до $600 за тонну.

Якщо в 2013 році площі під соняшником будуть приведені до науково обгрунтованих норм, вони скоротяться більш ніж на третину. При цьому істотного збільшення врожайності не передбачається (принаймні ніяких передумов до цього не спостерігається). В результаті валовий збір виявиться на рівні 2008 року і половина переробних потужностей залишиться без сировини. Якою буде тоді вартість соняшнику, навіть важко собі уявити.

Адже вже цього року між переробниками йде серйозна боротьба за соняшникове насіння, що здорово стимулювало зростання ціни на нього. Якщо на початку сезону тонну насіння селяни продавали по 4200 грн, то потім ціна піднялася до захмарних 4800 і стабілізувалася на відмітці 4700 грн за тонну. І навіть при такій ціні виробники вважають за краще притримати урожай, чекаючи, що ціна буде вища.

Переробники опинилися перед дилемою: або купувати дорогу сировину зараз і працювати на межі рентабельності, або почекати падіння ціни на соняшник і можливо залишитися взагалі без сировини – адже конкуренти не дрімають!

І тут зовсім недоречно до проблем переробників свою лепту внесла «Укрзалізниця»: вона категорично відмовляється надавати вагони-зерновози для вивезення з підприємств лушпиння і шроту. Через затоварювання складів п'ять підприємств вимушені були взагалі призупинити переробку. Залізничників можна зрозуміти: у розпалі експорту зернових і в очікуванні ембарго на вивезення пшениці трейдери квапилися виконати експортні контракти – їм і самим зерновози потрібні. Проте олійникам від цього не легше: за оцінками експертів, лише у грудні виробництво соняшникової олії може зменшитися на 15% саме через нестачу вагонів.

Так що майбутнє у галузі зовсім не безхмарне. Додайте сюди транспортний колапс, який в майбутньому неминучий: вже сьогодні не вистачає зерновозів для вивезення продуктів переробки, а завтра потрібно буде перевозити ще й сировину. Адже 90% потужностей з переробки насіння соняшнику зосереджені в центрі країни і в портах на Півдні, а вирощування соняшнику через потепління все далі мігрує на Північний Захід. От і виходить та сама «картина олією» що її так любив згадувати Давид Гоцман з серіалу «Ліквідація».

Ви запитаєте, чом би не купити сировину за кордоном, в тій же Росії? Це неможливо: усі країни, які вирощують соняшник, захищають внутрішній ринок експортними митами. Саме тому з 37 млн тонн соняшнику, які вирощують у всьому світі, тільки 1,7 млн тонн експортується. Навіть якщо Україна купить їх усі, дефіцит все одно складе близько 4 млн тонн.

Втім, на тлі переможних реляцій про успіхи української олійно-жирової галузі про це ніхто не згадує, а шкода – адже завтра може бути вже пізно.

Олесь Євтєєв

Ефективні корми для прибуткового тваринництва

ТЕНДЕНЦІЇ Виробництво комбікормів в Україні в поточному році може становити близько 6,7-6,9 млн тонн, що на 7% більше в порівнянні з 2011 р. Такі дані повідомив директор інформаційної компанії «ПроАгро» Микола Верницький на міжнародній конференції «Корми для ефективного тваринництва 2012». Захід відбувся 12 грудня в Києві і розглядав питання виробництва комбікормів, продуктивного їх використання, проблеми якості продукції, технологічних інновацій у виробництві комбікормів, перспектив розвитку галузі тощо. Організатором виступила ІК «ПроАгро» за підтримки ВГО «Українська зернова асоціація».

ПРО УВАГУ до ринку комбікормів говорить значна кількість відвідувачів, зважаючи на те, що в столиці того дня саме бушувала зимова негода. Тож серед численних учасників конференції були керівники, економісти, технологи, представники комбікормових підприємств і тваринницьких господарств, виробники і постачальники устаткування, фахівці в області ветеринарії, представники банківських і інвестиційних компаній з України та закордону.

Впродовж дня доповідачі висвітлювали такі основні теми: економіка виробництва кормів, питання якості і безпеки, вибір кормових компонентів і преміксів, вплив кормів на ефективність тваринництва, інтеграція виробництва і споживання тощо.

Тож, за словами керівника «ПроАгро», в 2011 році в Україні було вироблено близько 6,4 млн тонн комбікормів з урахуванням тіньового ринку, частка якого, за оцінкою експерта, складає близько 40%.

Микола Верницький відмітив, що в Україні впродовж останніх п'яти років спостерігається зростання промислового виробництва збалансованих комбікормів. Якщо в 2011 році частка комбікормів в загальному промисловому виробництві кормів для сільськогосподарських тварин складала близько 80%, то в 2012 році вона може досягти 85%.

Експерт також повідомив, що понад 70% промислового виробництва комбікормів в Україні припадає на агрохолдинги. Зокрема, в 2011 році частка ВАТ «Миронівський хлібопродукт» (МХП) в загальному виробництві склала 25%, агрохолдинга «Авангард» – 7,9%, ТОВ «Комплекс «Агромарс» – 7,7%. За словами аналітика, разом зі збільшенням випуску комбікормів в країні зростає і їх споживання. Нині в загальній структурі кормів, які використовують в сільгосппідприємствах, комбікорми займають 43%, тоді як в господарствах населення їхня частка становить лише 4%.

При цьому сільгосппідприємства споживають лише 60% від свого потенціалу, вважає експерт.

Аналізуючи ситуацію в зовнішній торгівлі, доповідач відмітив переважання імпорту комбікормів і добавок над їх експортом з країни. Зокрема, за даними «ПроАгро», в січні-жовтні поточного року Україна імпортувала 79,1 тис. тонн комбікормів на суму $147,7 млн. Їх експорт за цей період склав менше 8 тис. тонн ($3,9 млн).

Структура споживання кормів підприємствами

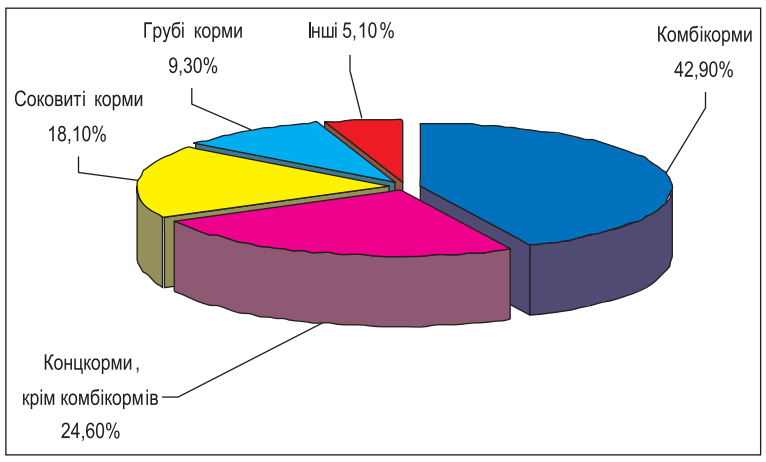

Структура споживання кормів господарствами населення

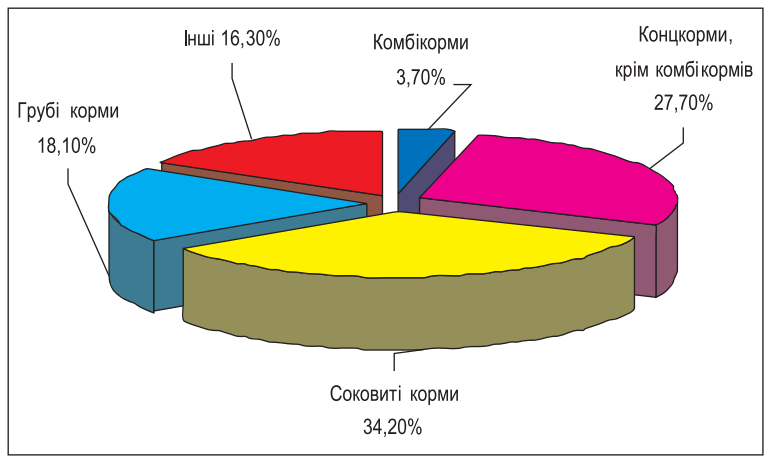

За словами експерта, в Україну, в основному, імпортуються кормові добавки, премікси і кормосуміші з Європи і Китаю. У свою чергу, з країни вивозяться повнораціонні корми і корми на основі зерносумішей. Він також відзначив, що основними експортними ринками України є Молдова, Білорусь, Грузія і Туреччина.

Щодо цін на комбікорми, то на внутрішньому ринку з літа поточного року вони виросли на 20-23%. За прогнозом експерта, до середини весни в Україні очікується підвищення їхньої вартості ще, як мінімум, на 15%. Подорожчання комбікормів Микола Верницький пов'язує із зростанням цін на компоненти, які складають щонайменше 76% в структурі витрат на виробництво.

Зокрема, за останній рік ціни на такі складові кормів, як фуражні зернові, зросли на 19-30%, висівки – на 59%, соняшниковий шрот – більш ніж удвічі.

Тим не менше інвестори поки що не розчарувалися у вкладанні коштів у цю галузь. Так, наприклад, у Дніпропетровській області в 2013 році на повну потужність вийде сучасний завод по виробництву преміксів (харчових добавок для тварин) і комбікормів, будівництво якого почалося восени 2011 року ТОВ «Інбел». Загальна сума інвестицій в проект складає 136 млн грн. Партнером реалізації проекту виступила німецька компанія BDW, на базі матеріалів якої спроектований завод.

Для того, щоб збагнути значимість комбікормової галузі, слід звернути увагу на її логічне продовження – тваринництво від вирощування до виробництва м'яса.

Тож в Україні станом на 1 грудня 2012 року, за даними Державної служби статистики, поголів'я великої рогатої худоби (ВРХ) становить 4,807 млн голів, що на 1,3% більше, ніж на аналогічну дату 2011 року. Водночас, поголів'я корів скоротилося на 0,7% – до 2,591 млн голів.

Поголів'я свиней за 11 місяців поточного року збільшилося в порівнянні з аналогічним показником 2011 року на 2,7% і склало 7,954 млн голів. Проте поголів'я овець і кіз знизилося на 0,3% – до 1,837 млн голів.

Поголів'я птиці за цей період зросло на 8,7% – до 228,305 млн голів.

Ніде правди діти, але торік поголів'я ВРХ скоротилося на 0,5% – до 4,5 млн голів, у тому числі корів – на 1,6% – до 2,6 млн голів; свиней – на 6,1% – до 7,5 млн голів; птиці – на 2,1% – до 199,5 млн голів; поголів'я овець і кіз виросло на 0,5% – до 1,74 млн голів. Тож сучасні цифри можна вважати умовним досягненням.

Виробництво ж м'яса в Україні, за тим самим джерелом, в січні-листопаді 2012 року зросло на 2,7% проти аналогічного періоду торік – до 2,733 млн тонн (у живій вазі).

При цьому виробництво молока за звітний період зросло на 2,7% – до 10,685 млн тонн в порівнянні з січнем-листопадом 2011 року.

Виробництво яєць цьогоріч збільшилося на 2% – до 17,677 млрд шт.

Нагадаємо, що Україна в 2011 році збільшила виробництво м'яса на 3,5% проти 2010 року – до 3 млн тонн, яєць – на 9,6% до 18,7 млрд штук, але скоротила виробництво молока – на 1,4% до 11,1 млн тонн.

Як зазначив у своїй доповіді директор Департаменту тваринництва Мінагрополітики **Андрій Гетя**, галузь тваринництва в Україні розвивається.

При цьому він додав, що найбільшою проблемою тваринництва залишається скорочення поголів'я корів.

«Поголів'я корів знаходиться на грані плюс-мінус 2%, проте в цілому динаміка по ВРХ позитивна – приріст в усіх категоріях господарств складає 1,3%», – говорить він.

Відтак потреба у кормах в Україні за всіма напрямками використання дедалі незначно, але збільшуватиметься (*див. мал. 1*). При цьому МінАПП планує збільшити виробництво комбікормів у 2020 році до 20,9 млн тонн.

А поки що державу не влаштовують законодавчі умови, в яких існує галузь. Зокрема, 16 жовтня до Верховної Ради було подано урядовий проект Закону України «Про корми» (№11349).

Як зазначалося у доповідній записці, необхідність закону полягає в тому, що виробники та споживачі цієї продукції не захищені законодавством від неякісної і небезпечної як сировини, так і продукції.

Також законопроектом гармонізувалося законодавство України із законодавством Європейського Союзу у частині порядку забезпечення безпечності та гігієни кормів.

Дивно, але не дивлячись на «урядовість» законопроекту, а також на позитивний висновок Головного науково-експертного управління ВРУ – схвалити у першому читанні і доробити – уже за роботи ВРУ нового скликання 12 грудня, проект було відкликано. Може, взяли на доробку?

Мал. 1. Потреба у комбікормах, тис. тонн

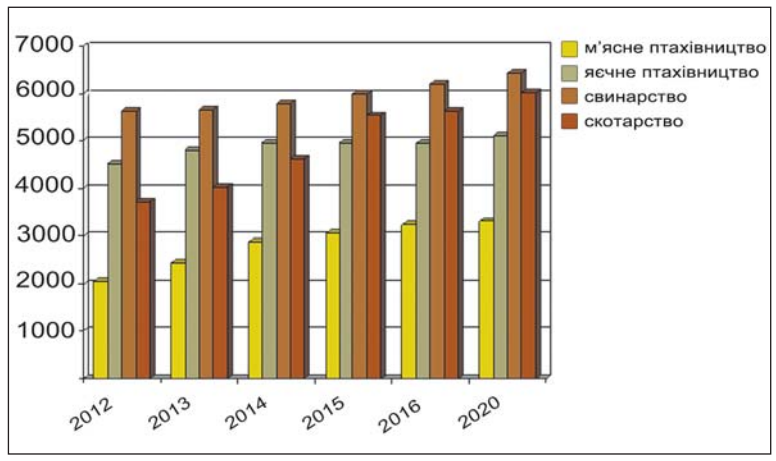

Підготував Павло Мороз. За матеріалами ІК «ПроАгро»

Зафіксуватись на сільському господарстві

Софія Погоріла
старший партнер, адвокат
ЮФ «D & S GROUP»

Початок на стор. 1

НА ПЕРШИЙ погляд, ФСП виглядає як справжня мрія для платника податків. Статус платника ФСП означає звільнення від сплати податку на прибуток підприємств, земельного податку за земельні ділянки, що використовуються для ведення сільськогосподарського товаровиробництва, збору за спеціальне використання води та збору за провадження торговельної діяльності.

Ставка ФСП жодним чином не залежить від обсягів виробництва, доходу або прибутку – вона різниться виключно залежно від площі, розташування та цільового призначення земель, які використовуються для сільськогосподарського виробництва:

а) для ріллі, сіножатей і пасовищ – 0,15% нормативної грошової оцінки (НГО) одного гектара відповідних сільськогосподарських угідь, проведена за станом на 1 липня 1995 року;

б) для ріллі, сіножатей і пасовищ, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, – 0,09% НГО 1 га с/г угідь на 01.07.95 р.;

в) для багаторічних насаджень – 0,09% НГО 1 га с/г угідь на 01.07.95 р.;

г) для багаторічних насаджень, розташованих у гірських зонах та на поліських територіях, – 0,03% НГО 1 га с/г угідь на 01.07.95 р.;

ґ) для земель водного фонду – 0,45% НГО 1 га ріллі в АРК або області на 01.07.95 р.;

д) для ріллі, сіножатей і пасовищ, що перебувають у власності сільськогосподарських товаровиробників, які спеціалізуються на виробництві (вирощуванні) та переробці продукції рослинництва на закритому ґрунті, або надані їм у користування, у тому числі на умовах оренди, – 1,0% НГО 1 га с/г угідь на 01.07.95 р.

Як вбачається з відповіді ДПАУ на запитання «Чи необхідно індексувати нормативну грошову оцінку сільськогосподарських угідь (ріллі, сіножатей, пасовищ і багаторічних насаджень) та земель водного фонду (внутрішніх водойм, озер, ставків, водосховищ), яка є базою оподаткування ФСП?» від 21.01.2011 р. в ЄБПЗ, НГО станом на 01.07.1995 р. для цілей визначення бази оподаткування ФСП не підлягає індексації.

Така система визначення об'єкта оподаткування є досить заманливою для тих господарів, що використовують свої землі найбільш раціонально та ефективно – адже більша врожайність, ніж в сусіда, не означатиме необхідність сплатити більше податків. Звичайно, що ФСП має й зворотний бік медалі (в неврожайні роки податок буде таким самим, як в найвдаліші), але більшість агровиробників готові радше йти на такий ризик, аніж сплачувати всі податки, передбачені загальною системою.

До речі, на відміну від єдиного податку, який традиційно позиціонується саме як податок для малого бізнесу, ФСП може підійти не тільки дрібним с/г виробникам, а й великим – ПКУ не встановлює жодних обмежень по максимальній площі с/г угідь, які обробляються платником ФСП, обсягу річного доходу, кількості найманих працівників тощо. Крім того, платник ФСП може отримати статус платника податку на додану вартість (ПДВ) на загальних підставах.

Щоправда, перешкодою для отримання статусу ФСП може стати ведення інших, окрім с/г виробництва, видів економічної діяльності, якщо такі «побічні» види діяльності становлять більш ніж 25% доходу підприємства (в цьому випадку підприємство не відповідатиме критеріям, встановленим ст.301 ПКУ.

Проте корпоративна структура багатьох агрохолдингів дозволяє здійснювати «побічні» види діяльності через окремі юридичні особи, не створюючи загрози для втримання статусу платників ФСП за необхідними підприємствами. Крім того, ПКУ дозволяє платникам ФСП надавати певні супутні послуги, дохід від надання яких також зараховується до доходу від сільськогосподарського товаровиробництва (перелік таких послуг, який раніше встановлювався Наказом Міністерства аграрної політики України від 29.01.2007 № 55, тепер наведено в другому абзаці п. 308.4 ПКУ).

Не все одразу

ВТІМ, є й декілька ложок дьогтю, найперша з яких – неможливість «стартувати» із ФСП.

Пункт 301.5 статті 301 ПКУ прямо встановлює, що новоутворені сільськогосподарські товаровиробники можуть бути платниками податку з наступного року, якщо частка сільськогосподарського товаровиробництва, отримана за попередній податковий (звітний) рік, дорівнює або перевищує 75 відсотків.

Фактично це означає, що перший рік своєї діяльності новостворений сільськогосподарський товаровиробник змушений буде провести на загальній системі оподаткування. Причому провести цей перший рік в пасивному очікуванні не вдасться – потенційному платнику ФСП необхідно реально здійснювати с/г товаровиробництво, щоб накопичити необхідні 75% для наступного року.

Однак «рік» в даній ситуації не означає «365 календарних днів». Пунктами 305.2 – 305.3 статті 305 ПКУ встановлено, що базовий податковий (звітний) рік починається з 1 січня і закінчується 31 грудня того ж року, а попередній податковий (звітний) рік для новоутворених сільськогосподарських товаровиробників – період з дня державної реєстрації до 31 грудня того ж року.

З огляду на таке нормативне регулювання, для започаткування бізнесу на ФСП з мінімальними втратами необхідно обирати вдалий час. Якщо сільськогосподарське підприємство або фермерське господарство буде зареєстровано як юридичну особу в другому півріччі, або навіть наприкінці року, й за останні місяці (а то й тижні) року таке підприємство або господарство вхитриться отримати принаймні якийсь дохід від с/г товаровиробництва (сума тут не важлива, але цей дохід має становити 75% загального доходу за період), то з наступного року є всі законні підстави для отримання статусу платника ФСП.

Процедурні аспекти

ПЕРЕДУСІМ слід зазначити, що оскільки у визначенні поняття «сільськогосподарський товаровиробник» в пп. 14.1.235 п. 14.1 ст. 14 Податкового кодексу України міститься слово «юридична особа», фізичні особи – підприємці не можуть бути платниками ФСП. До такого висновку Державна податкова адміністрація України дійшла у відповіді на запитання «Чи може бути платником ФСП ФОП?» від 30.12.2010 р., що міститься в Єдиній базі податкових знань ДПАУ.

Не можуть бути платниками ФСП також особи, зазначені в п. 301.6 ПКУ (обмеження щодо виробників декоративних рослин, диких тварин та птахів, хутряних виробів та хутра, підакцизних товарів, а також «податкових боржників»). Втім, як слідує з відповіді ДПАУ на запитання «Чи може перейти на сплату ФСП з 01.01.2012 року сільськогосподарський товаровиробник, який у попередньому податковому році здійснював продаж підакцизних товарів (у тому числі до 06.08.2011 року)?» особи, які здійснювали реалізацію підакцизних товарів в минулому році, наступного року можуть отримати статус платника ФСП, в разі дотримання необхідних вимог. Вбачається, що цю позицію, за аналогією, можна поширити й на тих, хто в попередньому звітному році здійснював інші види діяльності, зазначені в п. 301.6 ПКУ, за яких суб'єкт господарювання не може бути платником ФСП.

Процедура реєстрації платником ФСП може передбачати взаємодію із двома або більше податковими органами – органом Державної податкової служби України (ДПСУ) за своїм місцезнаходженням та органом ДПСУ за місцем розташування земельної ділянки (якщо ж с/г виробництво здійснюється на земельних ділянках, розташованих в межах декількох різних адміністративно-територіальних одиниць, то доведеться мати справу з органами ДПСУ в кожній з таких одиниць).

Як вбачається зі змісту п. 308.1 статті 308 ПКУ, сільськогосподарські товаровиробники для набуття і підтвердження статусу платника податку щороку, до 20 лютого, подають:

– загальну податкову декларацію з податку, за формою, затвердженою Наказом ДПАУ від 24.12.2010 р. № 1016 на поточний рік щодо всієї площі земельних ділянок, з яких справляється податок, – органу ДПСУ за своїм місцезнаходженням (місцем перебування на податковому обліку);

– звітну податкову декларацію з податку на поточний рік окремо щодо кожної земельної ділянки – органу (органам) ДПСУ за місцем розташування земельної ділянки (ділянок);

– розрахунок частки сільськогосподарського товаровиробництва, за формою, затвердженою Наказом Міністерства аграрної політики та продовольства України № 772 від 26.12.2011 р. – органам ДПСУ за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок;

– відомості (довідку) про наявність земельних ділянок, за формою, затвердженою Наказом ДПАУ від 24.12.2010 р. № 1016, в якійзазначаються відомості про кожний документ, що встановлює право власності та/або користування земельними ділянками, у тому числі про кожний договір оренди земельної частки (паю)– органам ДПСУ за своїм місцезнаходженням та/або за місцем розташування земельних ділянок.

Як зазначено в Листі ДПАУ від 23.12.2010 р. № 28601/7/15-707ф, підтвердження розміру площ сільськогосподарських угідь, що перебувають у власності сільськогосподарського виробника або надані йому у користування, у тому числі на умовах оренди, та їх нормативної грошової оцінки здійснюється відповідними органами державних земельних ресурсів за місцем розташування земельної ділянки.

Таким чином, хоча ПКУ цього прямо не зазначає, але для підтвердження відомостей про земельні ділянки, ймовірно, необхідно отримати в територіальному органі Держземагентства за місцем розташування кожної земельної ділянки, що використовується для с/г товаровиробництва, Витяг з Поземельної книги, який надається відповідно до Постанови Кабінету міністрів України від 09.09.2009 р. № 1021 «Про затвердження порядків ведення Поземельної книги і Книги записів про державну реєстрацію державних актів на право власності на земельну ділянку та на право постійного користування земельною ділянкою, договорів оренди землі».

Слід також зазначити, що до декларації з ФСП включаються площі сільськогосподарських угідь та/або земель водного фонду, що надані в користування платнику ФСП на умовах оренди (суборенди), за умови, що орендодавцем є неплатник ФСП, якщо ж орендодавець є платником ФСП – то такі площі до декларації не включаються (як слідує з відповіді ДПАУ на запитання «Чи включаються до декларації з ФСП площі сільськогосподарських угідь (земель водного фонду), що надані платнику ФСП на умовах оренди (суборенди)?» від 01.02.2011 в ЄБПЗ.

Підготувала Євгенія Руженцева

Росія: підсумки біржових торгів щодо державних товарних інтервенцій на ринку зерна

У Російській Федерації на Національній товарній біржі (НТБ) відбуваються біржові торги у рамках державних товарних інтервенцій на ринку зерна.

Обсяг здійсненних операцій біржових торгів на ЗАТ «НТБ» при проведенні державних товарних інтервенцій на ринку зерна за період **з 23 жовтня 2012 року по 12 грудня 2012 року** становив 948,837 тис. тонн на загальну суму 7665 млн руб. (детальніше див. таблицю).

Зерно інтервенційного фонду	Об'єм торгів, тонн	Абсолютний мінімум, руб/тонну	Абсолютний максимум, руб/тонну	Середньозважена ціна проданого зерна, руб/тонну	Середньозважена ціна за курсом НБУ, грн/тонну
Пшениця м'яка 3 класу (2005 року)	0	–	–	–	–
Пшениця м'яка 4 класу (2005 року)	0	–	–	–	–
Пшениця м'яка 3 класу (2008 року)	674278	7600	9600	8062,3	2095,63
Пшениця м'яка 4 класу (2008 року)	90845	7200	8950	8079,9	2100,21
Пшениця м'яка 5 класу (2008 року)	0	–	–	–	–
Жито продовольче (2008 року)	0	–	–	–	–
Ячмінь фуражний (2008 року)	0	–	–	–	–
Пшениця м'яка 3 класу (2009 року)	151989	7600	9225	8181,5	2126,62
Пшениця м'яка 4 класу (2009 року)	31725	7325	8775	7947,4	2065,77
Жито продовольче (2009 року)	0	–	–	–	–
Пшениця м'яка 3 класу (2011 року)	0	–	–	–	–
Пшениця м'яка 4 класу (2011 року)	0	–	–	–	–

Довідково: за курсом НБУ на 12.12.2012 року 1 RUB = 0,25993 грн.

За даними ММВБ, www.micex.ru

Ціни на сільгосппродукцію на світових товарних біржах за 12 грудня 2012 року

Продукт, назва біржі та/або ф'ючерс відповідного місяця	Зміна за день	Ціна на кінець дня
Кукурудза	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - Грудень '12	-1,2598	283,8454
CBOT - Березень '13	-0,9448	285,5776
CBOT - Травень '13	-0,7874	286,7587
Кукурудза	**Ціна ($) за метричну тонну**	
Euronext - Січень '13	-2,2918	324,4500
Euronext - Березень '13	-2,9466	326,4144
Euronext - Червень '13	-2,9466	328,7061
Пшениця	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - Грудень '12	-4,0418	291,9654
CBOT - Березень '13	-3,4539	298,3588
CBOT - Травень '13	-3,3804	302,9151
Пшениця	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - BSW - Березень '13	0,0000	320,0000
CBOT - BSW - Травень '13	0,0000	322,1000
Пшениця	**Ціна ($) за метричну тонну**	
Euronext - Січень '13	-0,6548	342,1294
Euronext - Березень '13	-1,9644	340,4924
Euronext - Травень '13	-1,6370	340,1650
Лондон - Січень '13	-1,6142	355,9322
Лондон - Березень '13	-3,9548	356,7393
Лондон - Травень '13	-1,6142	359,9677
Ріпак	**Ціна ($) за метричну тонну**	
Euronext - Лютий '13	-0,6548	617,7973
Euronext - Травень '13	-1,6370	611,5767
Euronext - Серпень '13	-1,9644	572,9439
Вінніпег - Січень '13	-6,6064	596,0972
Вінніпег - Березень '13	-6,6064	592,8448
Вінніпег - Травень '13	-6,5047	591,2186
Овес	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - Грудень '12	-1,9726	214,1965
CBOT - Березень '13	-1,5084	223,4792
Соєві боби	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - Січень '13	+0,5144	541,3817
CBOT - Березень '13	-0,2205	540,2794
CBOT - Травень '13	-1,4697	534,6208
Соєвий шрот	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - Грудень '12	+4,9604	506,5069
CBOT - Січень '13	+4,2990	498,2396
CBOT - Березень '13	+4,1887	492,7281
Соєва олія	**Ціна (Cnt$) за кілограм**	
CBOT - Грудень '12	-1,5198	108,3260
CBOT - Січень '13	-1,4978	109,1189
CBOT - Березень '13	-1,4758	110,1982
Рис	**Ціна ($) за метричну тонну**	
CBOT - Січень '13	-3,8581	338,2989
CBOT - Березень '13	-3,7479	345,3537
CBOT - Травень '13	-3,7479	352,6290
Етанол	**Ціна ($) за літр**	
CBOT - Грудень '12	-0,0050	0,6129
CBOT - Січень '13	-0,0034	0,6153
Сухе молоко	**Ціна ($) за кілограм**	
CME - Грудень '12	0,0000	3,3877
CME - Січень '13	0,0000	3,4857
CME - Лютий '13	-0,0110	3,5132
Цукор	**Ціна ($) за тонну**	
Лондон - Березень '13	-8,4000	500,2000
Лондон - Травень '13	-7,2000	507,1000
Лондон - Серпень '13	-9,9000	510,6000
NYBOT - Березень '13	-7,4890	408,3700
NYBOT - Травень '13	-6,8282	412,1145
NYBOT - Липень '13	-6,3877	414,9780

За даними ВГО «УАК», agroconf.org

Основні тенденції на зерновому ринку США

УСІ ТРИ РИНКИ пшениці залишалася відносно незмінною на минулому тижні, оскільки жодних фундаментальних новин не з'явилось. Технічні продажі на початку тижня штовхнув ф'ючерсів нижче, але суха погода, що тривала на рівнинах США, мінімізувала втрати. Черговий раунд укладених угод на купівлю підтримували ціни в середу 5 грудня, проте зміцнення долара США і кволість ринку кукурудзи тиснули на пшеницю два наступні дні. На біржах у Чикаго (CBOT) і Міннеаполісі (MGEX) грудневий ф'ючерс на пшеницю впав на 1 цент кожен – до $8,44/bu і $ 9,17/bu, відповідно. На біржі у Канзас-Сіті (KCBT) ціна впала на 2 центи до $8,96/bu. Грудневий CBOT контракт на кукурудзу закрито на 15 центів нижче на рівні $7,33/bu. Січневий CBOT ф'ючерс на сою навпаки отримав 34 центів до $14,72/bu.

Австралійське бюро сільськогосподарської та ресурсної економіки та науки (ABARES) скоротило оцінку виробництва пшениці у 2012/13 на 2,3% до 22,0 млн тонн через суху погоду в Західній Австралії. Очікується, що виробництво скоротиться нижче від торішнього врожаю у 29,5 млн тонн.

У вихідні напередодні Головне держуправління з поставки товарів Єгипту (General Authority For Supply Commodities – GASC) здійснило першу у поточному маркетинговому році закупівлю американської пшениці. Ця новина допомогла підтримати ціни вранці в понеділок 3 грудня.

Надзвичайно низький рівень води в річці Міссісіпі викликають чимало логістичних питань щодо руху зерна і підтримки базового рівня у затоці на атлантичному узбережжі США.

Індекс Baltic Panamax впав з 980 на попередньому тижні до 936 в п'ятницю 7 грудня. Індекс долара США за попередній тиждень знизився з 81,31 до 80,40.

США. Ціна ф'ючерсних контрактів на 07 грудня 2012 року

Біржа (зернові)	Грудень '12			Березень '13		Травень '13		Липень '13		Вересень '13	
	$/MT*	$/буш	зміни, $/буш	$/буш	зміни, $/буш	$/буш	зміни, $/буш	$/буш	зміни, $/буш	$/буш	зміни, $/буш
CBOT Чикаго (Пшениця SRW)	310,20	8,4425	-0,0050	8,6100	-0,0250	8,7025	-0,0175	8,7375	0,0325	8,8250	0,0375
KCBT Канзас Сіті (Пшениця HRW)	329,22	8,9600	-0,0150	9,0975	-0,0350	9,1950	-0,0275	9,2475	0,0275	9,3050	0,0450
MGE Міннеаполіс (Пшениця HRS)	337,03	9,1725	-0,0125	9,3400	-0,0275	9,4275	-0,0350	9,5000	0,0175	9,4250	0,0450
CBOT Чикаго (Кукурудза)	288,47	7,3275	-0,1525	7,3725	-0,1550	7,3925	-0,1275	7,3550	-0,0875	6,5775	0,0100
CBOT Чикаго (Соєві боби)	Січень '13			Березень '13		Травень '13		Липень '13		Серпень '13	
	540,90	14,7225	0,3350	14,7200	0,3950	14,5325	0,4350	14,4150	0,4100	14,1400	0,3775

* 1 MT (тонна метрична) пшениці та соєвих бобів = 36,74 бушеля
1 MT (тонна метрична) кукурудзи = 39,37 бушеля

За даними U.S.WHEAT ASSOCIATES

США. Ставки океанського фрахту на 07 грудня 2012 року, $/тонну

Район експорту	Район імпорту	«Handy» 2530 тис.тонн	«Handymax» 4046 тис.тонн	«Panamax» >54 тис.тонн
Мексиканська затока	Мексика (Веракруз)	17	16	
	Захід Південної Америки (Перу/Еквадор)	30		
	Південь Південної Америки (Чилі)	34		
	Північ Південної Америки (Колумбія)	20		
	Схід Південної Америки (Бразилія)	34		
	Західна Африка (Нігерія)	40		
	Східне Середземномор'я (Італія)	39		
	Західне Середземномор'я (Марокко)	34		
	Близький Схід (Єгипет)			26
	Японія		49	48
Атлантичне узбережжя	Північ Південної Америки (Венесуела)	33		
	Західна Африка (Нігерія)	42		
	Близький Схід (Єгипет)			27
ріка Св.Лаврентія	Північ Південної Америки (Венесуела)	38		
	Європа (Роттердам)	24		
	Близький Схід (Єгипет)			27
Великі Озера	Східне Середземномор'я (Італія)	68		
	Західне Середземномор'я (Іспанія)	58		
	Європа (Роттердам)	55		
	Західна Африка (Марокко/Алжир)	58		
Північно-Західне Тихоокеанське узбережжя	Захід Південної Америки (Перу/Еквадор)	34		
	Південь Південної Америки (Чилі)	37		
	Північ Південної Америки (Колумбія)	29		
	Близький Схід (Єгипет)			33
	Східна Африка (Джибуті/Момбаса)		50	
	Південна Азія (Малайзія/Індонезія/Філіппіни)		34	32
	Тайвань		31	28
	Південна Корея		29	26
	Японія		27	26

* Ставки фрахту на Великих Озерах наведені для суден типу «Lakers» (18 тис.тонн)

За даними U.S.WHEAT ASSOCIATES

НОВИНИ ФОНДОВОГО РИНКУ ₴ Компанії українського аграрного сектору

Астарта

Компанія «Астарта», один із найбільших агрохолдингів та лідер з виробництва цукру в Україні, що займається також виробництвом продукції рослинництва, молока і м'яса, в найближчі чотири роки має намір збільшити свій земельний банк на 155 тис. га землі. Про це йдеться в повідомленні компанії.

Як відзначається, «Астарта» планує збільшити площу оброблюваних земель до 400 тис. га з 245 тис. га, які на даний момент обробляє холдинг.

Крім того, компанія має намір збільшити свою частку на цукровому ринку з 16% до 25-30% за рахунок збільшення виробництва цукру до 2016 року до 600 тис. тонн.

Серед стратегічних планів агрохолдинга також подвоєння потужностей зі зберігання зернових до 800 тис. тонн, і більш ніж двократне зростання виробництва молока – до 150 тис. тонн.

Нагадаємо, згідно з фінансовим звітом компанії, в січні-вересні поточного року «Астарта» експортувала більше 20 тис. тонн цукру. Більше 70% виробленого цукру продано виробникам кондитерських виробів і безалкогольних напоїв.

Індустріальна молочна компанія

Індустріальна молочна компанія, інтегрована сільськогосподарська компанія, яка займається виробництвом зернових та олійних культур, а також картоплі та є одним із найбільших виробників молока, інтегрувала в єдину систему «IMK Компас» усі компоненти ефективності ведення бізнесу: систему автоматизованого обліку і контролю, сучасну техніку, GPS стеження за полями, використання космічних знімків, повідомляє агропортал Latifundist.com.

«Найголовніше, що дозволяє нашій компанії ефективно працювати – це те, що усі напрями підвищення ефективності скомпоновані в єдину структуру. Це той компас, який веде нас у нашому бізнесі і дозволяє завжди отримувати бажаний результат», – заявив генеральний директор IMK Євген Осипов.

Частину програми в компанії вже реалізували, частина буде ще удосконалюватися. Зокрема, заплановано оснащення сільськогосподарської техніки приладами GPS: перехід на роботу з автопілотом і точнішу систему водіння.

«У 2013 р. ми також додамо в нашу структуру ще і систему метеостанції, яка дозволить нам точно аналізувати і прогнозувати можливі ситуації в процесі вегетації основних культур», – додав Євген Осипов.

Говорячи про систему точного землеробства з точки зору вкладення коштів і економії ресурсу, генеральний директор IMK відмітив, що насправді економія на одному гектарі не така вже й велика, і становить не більше 100-150 доларів на гектар. «Але за рахунок того, що ми отримуємо максимальну ефективність, використовуючи мінімальну кількість техніки і ресурсів, росте і сама прибутковість», – резюмував Євген Осипов.

UkrLandFarming

Група компаній UkrLandFarming пропонує китайським інвесторам створити на українських землях «зерновий проект» вартістю 2,5 млрд доларів, повідомляє «Укрінформ». Про це заявив голова ради директорів UkrLandFarming Олег Бахматюк.

За його словами, проект передбачає будівництво на території України ряду елеваторів загальним об'ємом 5 млн тонн, будівництво порту з перевалкою 10 млн тонн, закупівлю 3 тис. вагонів-зерновозів і будівництво 5-7 морських суден для перевезення зернових.

«Це проект на п'ять років загальною вартістю 2,5 млрд доларів. Ми його називаємо «трубопроводом» між Україною і Китаєм», – заявив Олег Бахматюк.

Кінцева мета проекту – налагодження каналу постачань зернових, в першу чергу кукурудзи, як в Китай, ринок якого донині був закритий для України, так і на Близький Схід і в Північну Африку.

«Проект хоча і капіталоємний, але досить простий», – вважає Олег Бахматюк.

За усіма його етапами українська компанія веде переговори з різними перспективними партнерами: з американськими, канадськими і китайськими компаніями – будівельниками елеваторів; південнокорейськими, японськими і китайськими суднобудівниками; вітчизняними, російськими, китайськими і американськими вагонобудівниками. Зокрема, в ході поїздки в Пекін цього тижня керівництво і експерти UkrLandFarming проводять зустрічі з Банком розвитку, Аграрним банком, низкою фондів і компаній, які виявили зацікавленість в проекті.

Проект був презентований на нещодавньому Четвертому Китайському міжнародному інвестиційному ярмарку COI-FAIR-2012.

Овостар

Кіпрська Prime One Capital Limited – мажоритарний акціонер групи компаній «Ovostar Union», вертикально інтегрованої агропромислової компанії, що спеціалізується на виробництві, дистрибуції та переробці курячого яйця, 10 грудня продала 58,383 тис. акцій Ovostar Union N.V. за ціною 90,17 польських злотих за акцію, передає «Інтерфакс-Україна».

Згідно з біржовим повідомленням на Варшавській біржі, таким чином, пакет акцій Prime One Capital Limited зменшився до 74% з 75%. Покупець акцій не називається.

Компанія відмічає, що акції продані, серед іншого, з метою часткового погашення довгострокового кредиту.

Як відмічено в повідомленні, після вказаної угоди частка акцій Ovostar Union N.V. у вільному обігу збільшилася до 26% з 25%. Нині акції Ovostar Union N.V. котируються за ціною 91,5 польських злотих за акцію.

Ринкова вартість акцій:
Астарта, PLN

Джерело: Bloomberg

Ринкова вартість акцій:
IMK, PLN

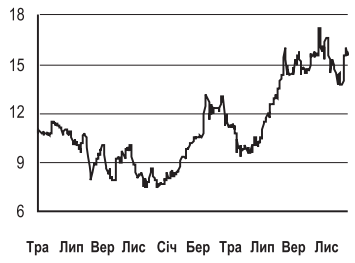

Джерело: Bloomberg

Ринкова вартість акцій:
Авангард, $

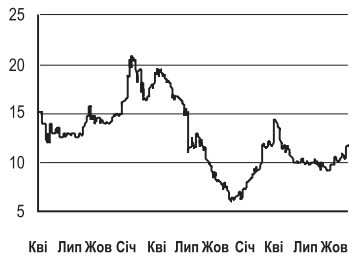

Джерело: Bloomberg

Ринкова вартість акцій:
Овостар, PLN

Джерело: Bloomberg

Ринкова вартість акцій:
Мілкіленд, PLN

Джерело: Bloomberg

• Партнер рубрики «Цінні папери та фондовий ринок» – Інвестиційна компанія «ІВЕКС КАПІТАЛ» • www.EAVEX.com.ua •

ЦІННІ ПАПЕРИ ₴ Вартість акцій публічних компаній АПК України станом на 13 грудня 2012 року

Компанія	Біржа	Код ЦП	Валюта	Ціна купівлі	Ціна продажу	Остання ціна	Ринкова капіталізація, млн.	Ринкова капіталізація, млн $	Зміна за тиждень	Зміна з початку року	Зміна за день
Кернел Холдинг	Варшава	KER PW	PLN	69,65	69,75	69,80	5 562	1 778	4,8%	0,5%	0,7%
Миронівський хлібопродукт	Лондон	MHPC LI	USD	14,98	15,00	14,98	1 579	1 579	0,0%	39,9%	-0,1%
Avangardco	Лондон	AVGR LI	USD	11,30	11,44	11,44	731	731	7,9%	72,3%	-2,2%
Мрія Агро	Франкфурт	MAYA GR	EUR	4,85	5,05	4,76	506	662	0,0%	3,8%	0,0%
Астарта Холдинг	Варшава	AST PW	PLN	57,70	58,75	57,70	1 443	461	0,3%	11,0%	-1,4%
Ovostart	Варшава	OVO PW	PLN	91,50	93,00	91,50	549	175	-2,7%	36,6%	-1,6%
Індустріальна молочна компанія	Варшава	IMC PW	PLN	15,75	16,00	15,75	493	158	1,6%	101,7%	1,4%
Мілкіленд	Варшава	MLK PW	PLN	14,26	14,50	14,26	446	142	-1,0%	1,9%	0,0%
Агротон	Варшава	AGT PW	PLN	8,38	8,48	8,38	182	58	-1,8%	-54,9%	-1,4%
KSG Agro	Варшава	KSG PW	PLN	11,26	11,49	11,26	168	54	0,5%	-45,1%	-2,1%
MCB Agricole	Франкфурт	4GW1 GR	EUR	0,43	0,93	0,43	7	10	13,2%	-78,5%	0,0%
Сінтал	Франкфурт	SNPS GR	EUR	0,21	0,50	0,21	7	9	-5,0%	-83,0%	0,0%
Агроліга	Варшава	AGL PW	PLN	80,00	82,95	82,95	26	8	9,6%	51,1%	0,5%
Укрпродукт	Лондон	UKR LN	GBP	9,00	12,00	10,50	4	7	0,0%	-15,2%	0,0%

За даними «ІВЕКС КАПІТАЛ»

НАС ЗНАЮТЬ. НАС ЧИТАЮТЬ. НАМ ДОВІРЯЮТЬ.

Газета «АГРОПРОФІ» шостий рік поспіль подає інформацію про реальний стан аграрного ринку без прикрас, не видає бажане за дійсне. Ми постійно перебуваємо у відрядженнях, спілкуємося з керівниками і фахівцями господарств, тому наша інформація – з першоджерел.

Для висвітлення проблем АПК ми залучаємо кращих вітчизняних експертів галузевих ринків, щотижня подаємо ціни на сільгосппродукцію в Україні і світі.

Інформація нашої газети дає змогу керівникам і фахівцям вільно орієнтуватися в кон'юнктурі ринку, уникати невигідної реалізації продукції і більш зважено планувати роботу підприємства. Тому ми користуємося розумінням і повагою з боку наших читачів.

Дуже хочеться, щоб підготовлена у такий спосіб інформація доходила до якомога більшого числа споживачів і мала ще більший вплив на ситуацію в українському АПК.

Передплатіть газету «АГРОПРОФІ»
і щотижня отримуйте корисну інформацію для ГОЛОВИ!

Передплатити «АГРОПРОФІ» ви можете у будь-якому відділенні «Укрпошти» за Каталогом передплатних видань України, а також через редакцію. Вартість редакційної передплати, як і раніше, серед ділових аграрних видань залишається невисокою – лише 20,00 грн/місяць, або **240,00** грн на рік.

Український тижневик ділової інформації

ДЛЯ ЛИСТІВ: 01135, м.Київ-135, а/с 79.
Тел. (044) 227-93-55, 235-73-24.
E-mail: info@agroprofi.com.ua
www.agroprofi.com.ua

ПЕРЕДПЛАТНИЙ ІНДЕКС
98990

ЗІРКИ ПЕРШОЇ ВЕЛИЧИНИ

АГРОПРОМИСЛОВИЙ КОМПЛЕКС УКРАЇНИ

Протягом трьох років в українському тижневику ділової інформації – газеті «АГРОПРОФІ» – під постійною рубрикою друкувалися інтерв'ю Героїв України, які представляють агропромисловий комплекс нашої держави.

Ця серія статей виявилася справжнім інформаційним скарбом, адже ілюструє не лише життєвий шлях успішних людей і ті настанови, завдяки яким їм вдалося досягти непересічних результатів в аграрній сфері, а й показує цих керівників і фахівців сільгосппідприємств з людського боку: з їхніми мріями, сімейними цінностями, острахами та сподіваннями. І, що важливо, усім цим видатним людям – байдуже, чи то керівник, чи доярка або комбайнер, – притаманне державницьке мислення: кожен з них має своє бачення подальшого розвитку аграрного сектору України та держави загалом.

Розповіді наших Героїв – не сухі енциклопедичні дані і переповідання хронології досягнення успіху, а сповнені щирих людських емоцій думки видатних співвітчизників.

Коли кількість таких інтерв'ю перевищила 25, а ця рубрика стала чи не найбільш популярною серед читачів, ми зрозуміли: залишати такий скарб в архівних підшивках газети – справжній злочин стосовно як нинішніх Героїв, так і прийдешніх поколінь. Адже молоді фахівці аграрної сфери також повинні мати приклад для наслідування й увібрати в себе не лише матеріалістичні цінності Заходу, а й ті дещо застарілі та немодні сьогодні, на яких виросла та досягла успіху ціла когорта наших Героїв-аграріїв. Крім того, ці розповіді якнайкраще працюють і на імідж вітчизняного АПК – зарубіжні колеги-аграрії та інвестори можуть скласти цілісне уявлення про традиції і значимість українського села і найкращих його представників.

Тож ми, газетярі, вирішили на основі цієї плеяди нарисів та інтерв'ю зробити книгу, доповнивши її додатковими матеріалами та ілюстраціями. Аналогів такого видання в Україні не існує. Це перша спроба зібрати в одному збірнику авторські публіцистичні матеріали про 56 Героїв України від АПК із 254 нагороджених станом на 20 жовтня 2010 року. В цьому виданні ми презентуємо 49 із них.

Кожне інтерв'ю – це живе спілкування із легендарною постаттю про її життєвий шлях, становлення як особистості, трудові здобутки, її світогляд і особисте життя. Це спроба донести до широкого загалу безцінний життєвий досвід людини, який вже став загальнодержавним національним надбанням.

Наша книга – для широкого кола читачів, які цікавляться питаннями історії і економіки агропромислового комплексу України, а також для студентів вишів сільськогосподарського спрямування, фахівців і управлінців агросектору.

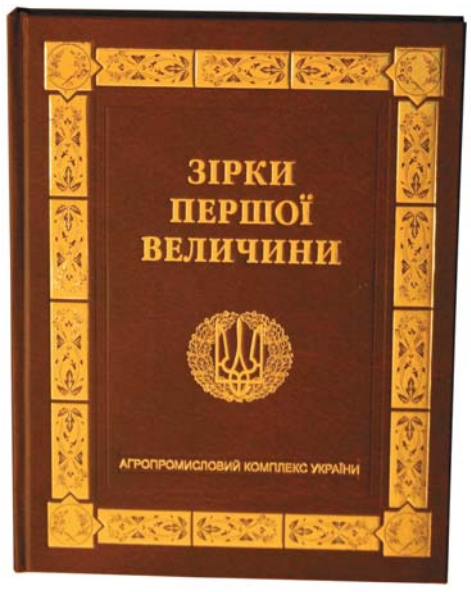

ДО ВАШОЇ УВАГИ КНИГА
«**ЗІРКИ ПЕРШОЇ ВЕЛИЧИНИ. Агропромисловий комплекс України**»

ISBN 978-966-97144-0-4
Формат 84х108 1/16.
Папір крейдований.
Обсяг 352 стор.

За детальною інформацією звертайтесь:
Тел.: (044) 227-93-55, 235-73-24.
E-mail: info@agroprofi.com.ua
www.agroprofi.com.ua